ប្រសិនបើលោកអ្នកចង់ជាវសៀវភៅនេះ សូមចូលទៅកាន់គេហទំព័រ
For purchase information please visit
www.cambodianchristianresources.com/dfd

អ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូវដែល ពេញដោយព្រះវិញ្ញាណ

គម្រោងនៃការបង្កើតសិស្ស

គបស២

NavPress
Discipleship Inside Out®

សាឡូមកម្ពុជា
www.smcambodia.org

NAVPRESS
Discipleship Inside Out®

NavPress គឺជាព័ន្ធកិច្ចនៃការបោះពុម្ពរបស់ The Navigators ដែលជាអង្គការគ្រីស្ទបរិស័ទអន្តរជាតិ ហើយជាអង្គការដែលឈានមុខគេខាងការអភិវឌ្ឍផ្នែកព្រលឹងវិញ្ញាណរបស់មនុស្ស។ NavPress បានប្តេជ្ញាចិត្តក្នុងការជួយមនុស្សឲ្យមានការលូតលាស់ផ្នែកព្រលឹងវិញ្ញាណ ហើយឲ្យមានអំណរទៅនឹងជីវិតដ៏មានន័យ ព្រមទាំងឲ្យមានសង្ឃឹមតាមរយៈធនធាននៃការសិក្សាផ្ទាល់ខ្លួន ឬការសិក្សាជាក្រុមដែលក្រុម The Navigators បាននិពន្ធ ពីព្រោះមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃធនធានទាំងនេះបានដកស្រង់ចេញពីព្រះគម្ពីរ ហើយក៏ផ្តល់ភាពងាយស្រួលក្នុងការអនុវត្តដល់វប្បធម៌ផ្សេងៗទៀតផងដែរ។

បកប្រែដោយ៖ បេសកកម្មសាឡូមកម្ពុជា និង សកម្មភាពកម្ពុជា
Translated by: Shalom Mission Cambodia - http://www.smcambodia.org
and ACTION Cambodia - http://www.actioncambodia.org

ពិនិត្យផ្ទៀងផ្ទាត់ដោយ៖ លោកគ្រូ សាំង ឈិនហួរ, លោកគ្រូ ហុង សុភក្តិ, លោក ជួប ប៊ុនហាក់, លោក ផេង វណ្ណៈ, លោក ឈាង បូរ៉ា, លោក ម៉ែន ជំនោ និង សកម្មភាពកម្ពុជា

សូមថ្លែងអំណរអរគុណដល់ លោក គឹម សីហា, លោក មាស ម៉ាដែស, លោក សួន សាយ័ន្ត, អ្នកស្រី ឆាយ សូដាលីន និង កញ្ញា សុគន្ធ ចិន្តាមណី ដែលមានចំណែកក្នុងការអភិវឌ្ឍសៀវភៅនេះ។

ក្រុមយើងខ្ញុំបានរក្សាអក្ខរាវិរុទ្ធនៃសម្រង់ខគម្ពីរដែលមាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរបកប្រែចាស់ឆ្នាំ១៩៥៤ ក៏ដូចជាអសាធារណនាមមួយចំនួន ប៉ុន្តែសំណេរនៅក្នុងអត្ថបទទាំងមូល យើងខ្ញុំបានខិតខំព្យាយាមគោរពតាមអក្ខរាវិរុទ្ធនៃវចនានុក្រមខ្មែររបស់សម្តេចសង្ឃរាជ ជួន ណាត។
ព្រមជាមួយនឹងការប្រើប្រាស់កម្មវិធីត្រួតពិនិត្យអក្ខរាវិរុទ្ធ
និងវេយ្យាករណ៍ យូនីកូដខ្មែរ របស់ ស.ស.ឈ.ន.ក.
Using the SBBIC Unicode Khmer Spelling Checker
and Grammar Checker - http://www.sbbic.org

© 1973, 1980, 2006, 2013 by The Navigators
រក្សាសិទ្ធិគ្រប់យ៉ាង © ១៩៧៣, ១៩៨០, ២០០៦, ២០១៣ ដោយ The Navigators
All rights reserved. No part of this publication may be reproduced in any form without written permission from NavPress, P.O. Box 35001, Colorado Springs, CO 80935.
www.navpress.com

NAVPRESS and the NAVPRESS logo are registered trademarks of NavPress. Absence of ® in connection with marks of NavPress or other parties does not indicate an absence of registration of those marks.

ISBN 978-0-9890481-1-8

Cover design by Arvid Wallen
Cover illustration by Michael Halbert
Interior design by The DesignWorks Group
រចនាអត្ថបទភាសាខ្មែរ ៖ លោក សេង ធា និង លោក ម៉ែន ជំនោ
Creative Team: Dan Rich, Kathy Mosier, Arvid Wallen, Pamela Poll, Pat Reinheimer, Kathy Guist
Original DFD Author: Chuck Broughton
Revision Team: Dennis Stokes, Judy Gomoll, Christine Weddle, Ralph Ennis
អត្ថបទគម្ពីរ © រក្សាសិទ្ធិដោយសមាគមព្រះគម្ពីរសកល-ដកស្រង់ដោយមានការអនុញ្ញាត
Printed in Cambodia

គបស២ | មាតិកា

ជំនួយក្នុងការសិក្សា ៥

ជំពូកទី១
អ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូវដែលស្ដាប់បង្គាប់ ១១

ជំពូកទី២
ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងជីវិតលោកអ្នក ៣៥

ជំពូកទី៣
ការសន្ទនាជាមួយព្រះជាម្ចាស់ ៥៧

ជំពូកទី៤
ការប្រកបគ្នាជាមួយអ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូវ ៧៩

ជំពូកទី៥
ការធ្វើបន្ទាល់ ១០១

ជំនួយក្នុងការសិក្សា

តើលោកអ្នកធ្លាប់បានកត់សម្គាល់ឃើញថា លោកអ្នកកំពុងតែមានគ្រូបង្រៀនផ្ទាល់ខ្លួនម្នាក់នៅជិត នៅពេលដែលលោកអ្នកសិក្សាព្រះគម្ពីរដែរឬទេ? ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធតែងតែចាំជួយលោកអ្នកជានិច្ច ដើម្បីឲ្យបានយល់ថា តើបទគម្ពីរមានអត្ថន័យយ៉ាងដូចម្ដេច ហើយទាក់ទងនឹងលោកអ្នកយ៉ាងណាខ្លះ? ទ្រង់ គឺជាអ្នកនិពន្ធព្រះគម្ពីរ។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹង «បង្រៀនអ្នករាល់គ្នាពីគ្រប់សេចក្ដីទាំងអស់» ហើយ «នាំអ្នករាល់គ្នាចូលក្នុងគ្រប់ទាំងសេចក្ដីពិត» (យ៉ូហាន ១៤:២៦, ១៦:១៣)។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបង្រៀនលោកអ្នកទាំងតាមការសិក្សាព្រះគម្ពីរផ្ទាល់ខ្លួន និងតាមរយៈការស្ដាប់គ្រូអធិប្បាយ ឬគ្រូបង្រៀនដែលមានការត្រាស់ហៅមកពីព្រះជាម្ចាស់។ លោកអ្នកត្រូវការរៀនដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់ផង និងរៀនពីគ្រូគង្វាល ឬគ្រូបង្រៀនផ្សេងទៀតផងដែរ លោកអ្នកមិនអាចរៀនតែខ្លួនឯង ឬរៀនតែពីគ្រូ ហើយថាគ្រប់គ្រាន់នោះទេ គឺលោកអ្នកត្រូវធ្វើទាំងពីរ។

ចំពោះការសិក្សាព្រះគម្ពីរផ្ទាល់ខ្លួន លោកអ្នកចាំបាច់ត្រូវមានដូចជា៖

- ពេលវេលាជាក់លាក់៖ ដូចជាការថ្វាយបង្គំព្រះជាម្ចាស់នៅតាមក្រុមជំនុំនីមួយៗ គឺគេបានកំណត់ពេលវេលាទុករួចជាស្រេច រៀងរាល់សប្តាហ៍ទៅហើយ ដូច្នេះ លោកអ្នកគួរតែកំណត់ពេលវេលាសម្រាប់សិក្សាព្រះគម្ពីរផ្ទាល់ខ្លួនដូចគ្នាផង ដែរ។ អ្នកខ្លះចូលចិត្តសិក្សាបន្តិចម្តងៗជារៀងរាល់ថ្ងៃ អ្នកខ្លះទៀតជ្រើសរើស ពេលល្ងាចណាមួយរៀងរាល់សប្តាហ៍។ សូមលោកអ្នកជ្រើសរើសពេលវេលា ដែលលោកអ្នកគិតថា សមស្របសម្រាប់ខ្លួនឯងហើយធ្វើតាមកាលវិភាគនោះឲ្យ បានស្មោះត្រង់។
- ទីកន្លែង៖ បើសិនជាអាចទៅរួច សូមជ្រើសរើសកន្លែងណាមួយដែលមិនមាន ការរំខាន។
- វិធីសាស្ត្រ៖ នៅពេលដែលលោកអ្នករកខគម្ពីរនីមួយៗបានហើយ សូមគិត ពិចារណាឲ្យបានច្បាស់លាស់ បន្ទាប់មកសូមសរសេរនូវចម្លើយរបស់លោកអ្នក។ ហើយជាការល្អបើលោកអ្នកអានបរិបទនៃខគម្ពីរដែលលោកអ្នកកំពុងតែសិក្សា។ ការអានបរិបទមានន័យថា ជាការអានខផ្សេងៗទៀតដែលនៅជុំវិញខគម្ពីរនៃវគ្គ នីមួយៗ។ សូមសរសេរចម្លើយដោយគំនិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់លោកអ្នក តាមដែល អាចធ្វើទៅបាន។
- សម្ភារៈសិក្សា៖ ក្រៅពីសៀវភៅមេរៀន លោកអ្នកក៏ត្រូវមានព្រះគម្ពីរដែលមាន ទាំងសញ្ញាចាស់ និងសញ្ញាថ្មីផងដែរ។

លោកអ្នកបានសិក្សាពីហេតុផលដែលព្រះគ្រីស្ទមានសារៈសំខាន់បំផុតនៅក្នុង ជីវិតរបស់លោកអ្នកនៅក្នុងសៀវភៅទី១ ដែលមានចំណងជើងថា “ជីវិតរបស់ លោកអ្នកនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ” រួចមកហើយ។ ប៉ុន្តែប្រហែលជាលោកអ្នកនៅតែ ឆ្ងល់ថា តើឲ្យខ្ញុំរស់នៅពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងយកព្រះគ្រីស្ទមក ធ្វើជាគោលនៃជីវិតរបស់ខ្ញុំបានដោយរបៀបណា? នៅក្នុងសៀវភៅសិក្សានេះ លោកអ្នកនឹងរកឃើញចម្លើយរបស់សំណួរខាងលើអំពីចំណុចសំខាន់ប្រាំយ៉ាង៖

- អ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូវដែលស្តាប់បង្គាប់
- ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងជីវិតលោកអ្នក
- ការសន្ទនាជាមួយព្រះជាម្ចាស់
- ការប្រកបគ្នាជាមួយអ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូវ
- ការធ្វើបន្ទាល់

ចូរទូលសូមការដឹកនាំមកពីព្រះវិញ្ញាណ នៅពេលដែលលោកអ្នកសិក្សា។ កណ្ឌគម្ពីរ ទំនុកដំកើង ១១៩:១៨ គឺជាសេចក្តីអធិស្ឋានដ៏ល្អមួយៈ

"សូមបំភ្លឺភ្នែកទូលបង្គំ ឲ្យបានឃើញសេចក្តីអស្ចារ្យនៅក្នុងក្រឹត្យវិន័យរបស់ទ្រង់"។

យើងបានរៀនពីសៀវភៅទី១ថា ដើម្បីមានជីវិតដែលពេញដោយព្រះវិញ្ញាណ នោះយើងត្រូវយក**ព្រះគ្រីស្ទ**ធ្វើជាគោលនៃជីវិតរបស់យើង។ ព្រះគ្រីស្ទ គឺជាប្រភពនៃអំណាចរបស់យើង ដូចជាប្រភពនៃកម្លាំងរបស់កង់រទេះគឺស្ថិតនៅដុំកណ្តាលនៃកង់នោះឯង។

ការដែលនាំឲ្យយើងទទួលព្រះគុណ និងមានការផ្លាស់ប្រែនោះ គឺចេញមកពី**ព្រះគ្រីស្ទ** ដូចជាកាំដែលចេញពីដុំកណ្តាលនៃកង់រទេះនោះ។

ខណៈពេលដែលយើងយកទ្រង់ជាចំណុចកណ្តាលដោយការសម្លឹងមើល និងការថ្វាយបង្គំទ្រង់គ្រប់វិនាទី នោះភាពស្និទ្ធស្នាលរបស់យើងជាមួយនឹងព្រះជាម្ចាស់នឹងកាន់តែជ្រាលជ្រៅថែមទៀត។ ការដែលប្រៀបធៀបទៅនឹងកាំរទេះនោះ គឺជាគន្លឹះដ៏សំខាន់ ដើម្បីឲ្យយើងមានអំណរក្នុងទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងព្រះជាម្ចាស់។

ព្រះបន្ទូលនឹងជួយយើងឲ្យស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់ ព្រមទាំងជួយឲ្យយើងដកពិសោធន៍ពីសេចក្តីពិតរបស់ទ្រង់។ ព្រះបន្ទូលផ្តល់អាហារខាងឯវិញ្ញាណដល់យើង និងរៀបចំយើង ដើម្បីតយុទ្ធសង្គ្រាមខាងឯវិញ្ញាណ។

ព្រះជាម្ចាស់មានវត្តមាននៅក្នុងព្រះបន្ទូលដ៏រស់របស់ទ្រង់ ដែលជាកម្លាំងការពារយើង និងបំផ្លាស់បំប្រែជីវិតរបស់យើង។

ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាអ្នកដឹកនាំ ហើយលើកទឹកចិត្តយើងនៅពេលដែលយើងនៅជាប់នឹងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។

ការអធិស្ឋាន គឺជាការដែលយើងនិយាយទៅកាន់ព្រះវរបិតារបស់យើងដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌។ ក្នុងសេចក្តីអធិស្ឋានយើងអាចពោលសរសើរដល់ទ្រង់ អរព្រះគុណទ្រង់ និងទូលដល់ទ្រង់ពីតម្រូវការរបស់យើង។

ព្រះជាម្ចាស់ផ្ទៀងព្រះកាណ៌ស្តាប់ការអធិស្ឋានរបស់យើង ហើយឆ្លើយតបដោយការមានបន្ទូលមកកំសាន្តចិត្តយើង ដោយសេចក្តីពិត និងដោយ

សេចក្ដីសង្ឃឹមដែលទ្រង់ប្រទានមកក្នុងចិត្តយើង។ វិធីទាំងអស់នេះអាស្រ័យទៅលើភាពស្និទ្ធស្នាលរបស់យើងជាមួយនឹងព្រះជាម្ចាស់ និងការសាងសង់នូវទំនុកចិត្តរបស់យើងឡើង។ នៅពេលដែលយើងមិនដឹងជាគួរអធិស្ឋានសូមអ្វី នោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទ្រង់នឹងជួយអធិស្ឋានទូលអង្វរជំនួសយើង។

កាំខ្សែដេកនៅក្នុងរូបខាងឆ្វេងនេះចង់និយាយអំពីទំនាក់ទំនងរបស់យើងជាមួយនឹងអស់អ្នកដែលដើរតាមព្រះយេស៊ូវ និងអស់អ្នកដែលពុំទាន់បានស្គាល់ទ្រង់នៅឡើយ។

ការប្រកបគ្នាដ៏ពិតប្រាកដអាចធ្វើឲ្យសេចក្ដីស្រឡាញ់ និងការបន្ទាបខ្លួនហូរចេញមកជាប្រយោជន៍សម្រាប់យើង។ តាមទំនាក់ទំនងបែបនេះ យើងអាចទាំងផ្ដល់ឲ្យ និងទទួលយកនូវការលើកទឹកចិត្ត ការដឹកនាំ និងសេចក្ដីពិតដែលមកពីព្រះជាម្ចាស់។ ព្រះជាម្ចាស់ប្រើទំនាក់ទំនងបែបនេះ ដើម្បីបំពេញសេចក្ដីត្រូវការរបស់យើង ដើម្បីជួយយើងឲ្យបានរីកចម្រើន និងដើម្បីឈោងចាប់លោកីយ៍។

ព្រះជាម្ចាស់នឹងផ្លាស់ប្រែយើងឲ្យបានកាន់តែដូចព្រះគ្រីស្ទ នៅពេលដែលទ្រង់ជួបយើងតាមរយៈដំណឹងល្អរបស់ទ្រង់។ យើងអាចធ្វើជាដៃគូជាមួយព្រះជាម្ចាស់តាមរយៈការផ្សាយដំណឹងល្អពីព្រះយេស៊ូវ និងពីនគររបស់ទ្រង់ទៅកាន់អ្នកផ្សេងៗទៀតតាមរយៈទំនាក់ទំនងដែលយើងមានជាមួយព្រះជាម្ចាស់។ ចំពោះ **ការធ្វើបន្ទាល់** មានន័យថា យើងចែកចាយជាមួយអ្នកផ្សេងៗពីបទពិសោធន៍ផ្ទាល់ខ្លួន និងពីសេចក្ដីពិតដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់។

ចំណុចទាំងនេះមានដាក់ផ្ដុំគ្នានៅលើតួនៃរូបកង់រទេះ។ **ការស្ដាប់បង្គាប់**ព្រះជាម្ចាស់ប្រចាំថ្ងៃ គឺជាការដែលយើងថ្វាយសេរីល្អដល់ទ្រង់។

ជំពូកទី

១

អ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូវ ដែលស្តាប់បង្គាប់

ពីរាបណាលោកអ្នកបានដាក់ជំនឿលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទុកជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់លោកអ្នក នោះលោកអ្នកអាចមានជីវិតដែលចេះស្តាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់បាន។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានប្រោសឲ្យលោកអ្នករួចពីអំណាចរបស់បាប ភាពអាម៉ាស់ និងសេចក្តីស្លាប់ហើយ (រ៉ូម ៨:២) ទ្រង់អាចជួយលោកអ្នកឲ្យរស់នៅក្នុងជីវិតដែលដូចព្រះគ្រីស្ទ។

> *“បំណងចិត្តរបស់យើងមិនមែនគ្រាន់តែជាការដែលយើងចង់រស់នៅឲ្យដូចព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនោះទេ ប៉ុន្តែស្ថិតត្រង់ថា យើងចង់ឲ្យព្រះយេស៊ូវយាងមក ហើយគង់នៅជាមួយយើងដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់។ ការដែលយើង*

គ្រាន់តែយកព្រះយេស៊ូវមកធ្វើជាគំរូដល់យើង នោះមិនទាន់គ្រប់គ្រាន់ទេ គឺយើងត្រូវការទ្រង់មកធ្វើជាព្រះសង្គ្រោះរបស់យើង។ ធ្វើដូច្នេះទើបទណ្ឌកម្មនៃបាបរបស់យើងបានទទួលការអត់ទោសឲ្យតាមរយៈការសុគតរបស់ទ្រង់ ហើយព្រះវិញ្ញាណទ្រង់ដែលគង់នៅក្នុងយើងបានកំទេចអំណាចនៃបាបនោះចេញពីជីវិតយើង»។

លោក ចន អរ. ដឹបលយូ. ស្តត់ (John R. W. Stott)*

សូមចងចាំថា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងជួយលោកអ្នកឲ្យចេះស្តាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់ នៅពេលដែលលោកអ្នករៀនបន្ថែមទៀតពីដំណើរជីវិតរបស់អ្នកជឿដែលចេះស្តាប់បង្គាប់។

មូលដ្ឋានគ្រឹះនៃការស្តាប់បង្គាប់៖ ការរំពឹងមើលព្រះជាម្ចាស់

ការសម្រេចចិត្តស្តាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់ផ្តើមចេញពីការនឹកចាំពីភាពជាព្រះរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងពីបំណងព្រះហឫទ័យដែលទ្រង់មានចំពោះលោកអ្នក។

* មកពី *Basic Christianity* (London: Inter-Varsity Christian Fellowship, ឆ្នាំ១៩៥៨), ទំព័រ១០៥។

១. តើបទគម្ពីរខាងក្រោមនេះចង់ប្រាប់លោកអ្នកយ៉ាងដូចម្ដេចអំពី ព្រះជាម្ចាស់?

ក) រ៉ូម ១១:៣៣-៣៦

ខ) វិវរណៈ ១:១៧-១៨

គ) វិវរណៈ ៤:១១

ឃ) តើការថ្លែងបញ្ជាក់អំពីអត្តចរិតរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែលមានចែង នៅក្នុងខគម្ពីរខាងលើនេះជះឥទ្ធិពលទៅលើការស្ដាប់បង្គាប់របស់ លោកអ្នកចំពោះទ្រង់យ៉ាងដូចម្ដេចខ្លះ?

២. សូមអានកណ្ឌគម្ពីរ ចោទិយកថា ២៦:១៦-១៩។

ក) តើបទគម្ពីរត្រង់នេះបានពណ៌នាពីទំនាក់ទំនងរវាងព្រះជាម្ចាស់ និងរាស្ត្ររបស់ទ្រង់យ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ?

ខ) តើព្រះជាម្ចាស់រំពឹងចង់បានអ្វីខ្លះពីរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ដែលទាក់ទងទៅនឹងចរិយាមាយាទ និងអាកប្បកិរិយា?

គ) តើព្រះជាម្ចាស់បានសន្យាអ្វីខ្លះចំពោះរាស្ត្ររបស់ទ្រង់?

៣. សូមអានកណ្ឌគម្ពីរ ទំនុកដំកើង ៤០:៧-៨ ដើម្បីស្វែងយល់ពីរបៀបដែលស្ដេច ដាវីឌ បានឆ្លើយតបចំពោះការត្រាស់ហៅរបស់ព្រះជាម្ចាស់ក្នុងការស្ដាប់បង្គាប់។ ឥឡូវនេះសូមសរសេរពីរបៀបដែលដួងចិត្តរបស់លោកអ្នកឆ្លើយតបចំពោះការត្រាស់ហៅរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដើម្បីស្ដាប់បង្គាប់ទៅតាមការយល់ឃើញរបស់លោកអ្នក។

៤. សូមសញ្ជឹងគិតទៅលើកណ្ឌគម្ពីរ យ៉ូហាន ១៤:១៥ និង ១៤:២១។ សូមព្យាយាមពន្យល់ពីទំនាក់ទំនងរវាងការដែលយើងស្រឡាញ់ព្រះជាម្ចាស់ និងការស្ដាប់បង្គាប់ទ្រង់ឲ្យបានច្បាស់លាស់។

៥. ព្រះជាម្ចាស់មិនមែនត្រឹមតែស្រឡាញ់យើងប៉ុណ្ណោះនោះទេ ប៉ុន្តែទ្រង់ថែម ទាំងស្រឡាញ់យើងដោយសេចក្ដីប្រចណ្ឌទៀតផង! ដើម្បីបានជាប្រយោជន៍ សម្រាប់យើង ទ្រង់មិនសព្វព្រះហឫទ័យឲ្យមានអ្វី ឬក៏នរណាម្នាក់ចូល មកកាន់កន្លែងអាទិភាពរបស់ទ្រង់នៅក្នុងដួងចិត្ត និងភក្ដីភាពរបស់យើង ជាមួយទ្រង់នោះឡើយ។ បន្ទាប់ពីពិចារណានូវខគម្ពីរខាងក្រោមនេះ សូម គិតទៅមើលថា ដោយសារតែការដែលព្រះជាម្ចាស់ស្រឡាញ់យើងដោយ សេចក្ដីប្រចណ្ឌយ៉ាងនេះ តើនឹងនាំឲ្យមានប្រយោជន៍យ៉ាងណាខ្លះចំពោះ យើង?

«ដ្បិតមិនត្រូវឲ្យឯងរាល់គ្នាក្រាបថ្វាយបង្គំដល់ព្រះឯណាទៀតឡើយ ពីព្រោះព្រះយេហូវ៉ា ដែលព្រះនាមជាព្រះប្រចណ្ឌ ទ្រង់មានព្រះហឫទ័យ ប្រចណ្ឌពិត» (និក្ខមនំ ៣៤:១៤)។

ឱពួកកំផិតទាំងប្រុសទាំងស្រីអើយ តើមិនដឹងទេឬអីថា ដែលស្រឡាញ់ ដល់លោកីយ៍ នោះគឺស្អប់ដល់ព្រះហើយ ដូច្នេះ អ្នកណាដែលចូលចិត្ត ចង់ធ្វើជាមិត្រសំឡាញ់នឹងលោកីយ៍ នោះឈ្មោះថា បានតាំងខ្លួនជា ខ្មាំងសត្រូវនឹងព្រះវិញ ឬតើអ្នករាល់គ្នា ស្មានថា គម្ពីរសំដែងចេញជា ឥតប្រយោជន៍ឬអី រីឯព្រះវិញ្ញាណដែលបានសណ្ឋិតនៅក្នុងយើង ទ្រង់ រំឭកដល់យើង ដោយមានព្រះហឫទ័យប្រចណ្ឌ (យ៉ាកុប ៤:៤-៥)។

តើជីវិតរបស់លោកអ្នកនឹងមានលក្ខណៈខុសគ្នាយ៉ាងណា ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់មិនមានព្រះហឫទ័យប្រចណ្ឌនឹងលោកអ្នកទេនោះ?

៦. នៅពេលដែលលោកអ្នកសម្លឹងមើលទៅជីវិតខាងព្រលឹងវិញ្ញាណរបស់លោកអ្នកតាំងពីដើមរហូតមកទល់ពេលនេះ តើការដែលលោកអ្នកមិនស្តាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់នាំឲ្យលោកអ្នកបាត់បង់អ្វីខ្លះ? ហើយតើការជ្រើសរើសការស្តាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់នាំមកនូវអត្ថប្រយោជន៍អ្វីខ្លះដល់លោកអ្នក?

អ្នកដែលបម្រើព្រះជាម្ចាស់ឲ្យតែរួចពីដៃនឹងគិតក្នុងចិត្តថា "បាន ទូលបង្គំធ្វើក៏បាន តែការងារនេះមិនសមនឹងឋានៈទូលបង្គំសោះ! បើទូលបង្គំបន្ទាបខ្លួនធ្វើការងារនោះ ព្រះអង្គត្រូវតែប្រទានអ្វីដែលល្អវិសេសដល់ទូលបង្គំ..."។ ឯអ្នកដែលស្តាប់បង្គាប់ចេញពីចិត្តនឹងពោលយ៉ាងដូច្នេះថា "ខ្ញុំនឹងធ្វើការនេះ ពីព្រោះខ្ញុំជឿទុកចិត្តលើអ្នក ហើយជឿថា ការនេះគឺជាការដែលល្អបំផុតសម្រាប់យើងទាំងអស់គ្នា"។

លោក បៀល ស្រ្តល (Bill Thrall)
លោក ខិន មិគអិលរ៉ាតស៍ (Ken McElrath)
និងលោក ប្រ៊ូស មិគនិខូល (Bruce McNicol)
ដកស្រង់ចេញពីសៀវភៅ *Beyond Your Best*

៧. តើលោកអ្នកគិតថា ព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យឲ្យលោកអ្នកប្រព្រឹត្តតាមទ្រង់ឲ្យតែរួចៗ ឬក៏ឲ្យលោកអ្នកស្តាប់បង្គាប់ដោយទុកចិត្តលើទ្រង់? ហេតុអ្វី?

ការស្តាប់បង្គាប់តាមបំណង ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ សម្រាប់ជីវិតរបស់លោកអ្នក

តើលោកអ្នកអាចដឹងពីបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់សម្រាប់ជីវិតរបស់លោកអ្នកបានយ៉ាងដូចម្ដេច? ព្រះគម្ពីរ គឺជាព្រះបន្ទូលដែលសម្ដែងឲ្យឃើញពីសេចក្ដីពិត ឯការស្ដាប់បង្គាប់តាមព្រះបន្ទូល គឺជាការស្ដាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់។

៨. កណ្ឌគម្ពីរ ទំនុកដំកើង ១១៩ បើកសម្ដែងពីសារៈសំខាន់នៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ តើព្រះគម្ពីរអាចជួយលោកអ្នកឲ្យរស់នៅបានត្រឹមត្រូវថ្វាយព្រះគ្រីស្ទយ៉ាងដូចម្ដេចខ្លះ?

ខ១១

ខ១០៥

ខ១៣០

៩. នៅក្នុងកណ្ឌគម្ពីរ ២ធីម៉ូថេ ៣:១៦ សាវ័ក ប៉ុល បានមានប្រសាសន៍ថា គ្រប់ទាំងបទគម្ពីរ គឺមានប្រយោជន៍សម្រាប់៖

ក) ______________________ (អ្វីដែលត្រូវជឿ ហើយប្រព្រឹត្តតាម)
ខ) ______________________ (ការបង្ហាញឲ្យឃើញនូវអំពើបាប)
គ) ______________________ (របៀបនៃការផ្លាស់ប្រែ)
ឃ) ______________________ (របៀបនៃការរស់នៅ)

រូបភាពខាងក្រោមនេះអាចជួយពន្យល់បន្ថែមពីចំណុចខាងលើនេះ៖

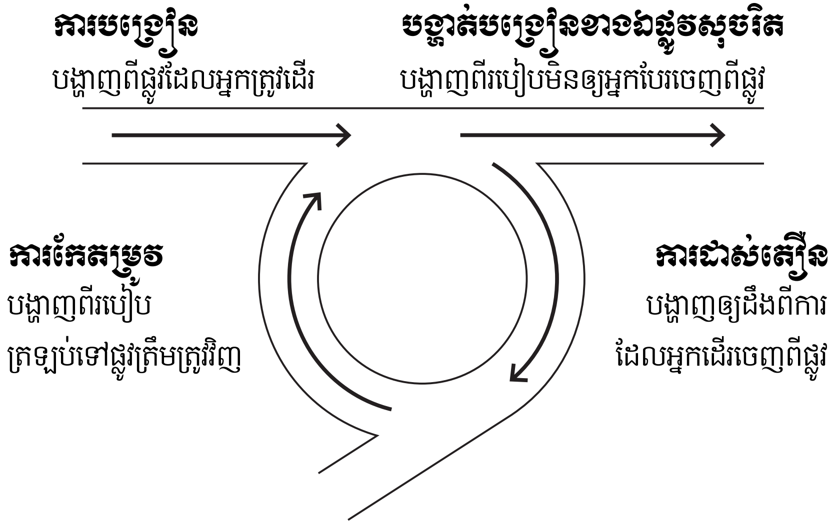

១០. ប្រហែលជាមានផ្នែកខ្លះនៃជីវិតរបស់លោកអ្នកដែលមិនទាន់បានស្តាប់បង្គាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ទាំងស្រុងនៅឡើយទេមើលទៅ។ បើមានមែននោះតើផ្នែកណាខ្លះ?

១១. តើបំណងព្រះហឫទ័យ និងបញ្ញត្តិរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែលលោកអ្នកឃើញនៅក្នុងខគម្ពីរខាងក្រោមនេះបានជំរុញទឹកចិត្តលោកអ្នកឲ្យទុកចិត្តនិងស្តាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់យ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ?
យេរេមា ២៩:១១

រ៉ូម ១២:២

១យ៉ូហាន ៥:៣

តើព្រះជាម្ចាស់មានបំណងព្រះហឫទ័យ និងបទបញ្ញត្តិដែលនាំឲ្យ
លោកអ្នកភ័យខ្លាចដែរឬទេ? សូមពន្យល់៖

តើមានអ្វីដែលធ្វើឲ្យបំណងព្រះហឫទ័យ និងបទបញ្ញត្តិរបស់
ព្រះជាម្ចាស់ល្អសម្រាប់លោកអ្នក?

១២. ព្រះជាម្ចាស់មិនរំពឹងថា ឲ្យលោកអ្នករស់នៅក្នុងជីវិតមួយដែលស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់ដោយកម្លាំងរបស់ខ្លួនឯងឡើយ។ ទ្រង់បានផ្តល់មកលោកអ្នកនូវអ្វីៗទាំងអស់ដែលចាំបាច់ដល់លោកអ្នក ដើម្បីឲ្យលោកអ្នកមានសមត្ថភាពស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់។ ក្រៅពីព្រះវត្តមានផ្ទាល់របស់ទ្រង់ តើមានចំណុចណា

ផ្សេងទៀតដែលព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានមក ដើម្បីជួយលោកអ្នកឲ្យរស់នៅសម្រាប់ទ្រង់? សូមផ្គូផ្គងចម្លើយខាងក្រោមជាមួយនឹងខយោងឲ្យបានត្រឹមត្រូវ៖

___ ២ធីម៉ូថេ ១:៧	ក) គ្រប់របស់ទាំងអស់ ខាងឯជីវិតនិងសេចក្ដីគោរពប្រតិបត្តិដល់ព្រះ
___ ២ពេត្រុស ១:៣	ខ) ព្រះគម្ពីរ
___ រ៉ូម ១៥:៤	គ) អំណាច សេចក្ដីស្រឡាញ់និងប្រាជ្ញានឹងធឹង
___ ១យ៉ូហាន ៤:៤	ឃ) អំណាចឲ្យឈ្នះខ្មាំងសត្រូវ
___ ២កូរិនថូស ៦:១៦	ង) ព្រះជាម្ចាស់គង់នៅជាមួយយើង

ការរស់នៅដោយស្ដាប់បង្គាប់

អ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូវដែលចេះស្ដាប់បង្គាប់នៅតែប្រឈមមុខជាមួយនឹងសេចក្ដីល្បួងជារៀងរាល់ថ្ងៃ។ យើងអាចស្ដាប់បង្គាប់ និងទទួលជ័យជម្នះលើអំពើបាបបាន ដោយសារជំនួយដែលមកពីព្រះជាម្ចាស់។

១៣. សូមស្រាវជ្រាវពីប្រភព និងបុព្វហេតុនៃសេចក្ដីល្បួងនៅក្នុងខគម្ពីរខាងក្រោមនេះ៖

ក) តើនរណាជាមេល្បួង? (ម៉ាថាយ ៤:១-៣)

ខ) តើនរណាដែលមិនមែនជាប្រភពនៃសេចក្តីល្បួង? (យ៉ាកុប ១:១៣)

គ) តើមានអ្វីដែលទាក់ទាញឲ្យលោកអ្នកធ្លាក់ក្នុងសេចក្តីល្បួង? (យ៉ាកុប ១:១៤)

១៤. សូមពិនិត្យមើលទៅលើពាក្យសម្តីរបស់លោក អេកាន ចំពោះការដែលគាត់មិនបានស្តាប់បង្គាប់។

ក) តើមានកត្តាអ្វីខ្លះដែលនាំឲ្យគាត់មិនស្តាប់បង្គាប់? (យ៉ូស្វេ ៧:២០-២១)

ខ) តើគាត់មានឱកាស ដើម្បីមិនឲ្យខ្លួនធ្លាក់ក្នុងអំពើបាបនោះដែរឬទេ? បើមាន នៅពេលណា?

គ) តើលោកអ្នកអាចរៀនបានអ្វីខ្លះ ចេញពីកំហុសរបស់គាត់?

១៥. សូមប្រើខគម្ពីរខាងក្រោមនេះទុកជាលំនាំ ដើម្បីឲ្យនិយមន័យនៃអំពើបាប ដោយសង្ខេប។ (អេសាយ ៥៣:៦, យ៉ាកុប ៤:១៧, ១យ៉ូហាន ៣:៤) តើអំពើបាប និងសេចក្តីល្បួងមានភាពខុសគ្នាយ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ?

១៦. សូមសញ្ជឹងគិតទៅលើកណ្ឌគម្ពីរ ១កូរិនថូស ១០:១៣។

ក) តើសេចក្តីល្បួងដែលលោកអ្នកធ្លាប់ជួបខុសប្លែកពីសេចក្តីល្បួងដែលមនុស្សទូទៅធ្លាប់ជួបដែរឬទេ?

ខ) តើព្រះជាម្ចាស់បានដាក់កម្រិតប៉ុណ្ណាទៅលើសេចក្តីល្បួង?

គ) តើព្រះជាម្ចាស់នឹងផ្តល់អ្វីដល់លោកអ្នក នៅពេលដែលលោកអ្នកប្រឈមមុខនឹងសេចក្តីល្បួង?

១៧. កណ្ឌគម្ពីរ ១យ៉ូហាន ១:៩ បានប្រាប់យើងថាត្រូវ...
(សូមគូសសញ្ញាគ្រីស (✓) នូវចម្លើយដែលត្រឹមត្រូវ)

___ មានអារម្មណ៍សោកស្តាយចំពោះបាបរបស់លោកអ្នក។
___ ព្យាយាមធ្វើអ្វីមួយ ដើម្បីលាងជម្រះបាប។
___ លន់តួបាបទៅចំពោះព្រះជាម្ចាស់។
___ ព្យាយាមបំភ្លេចបាប។

តើហេតុអ្វីបានជាការនេះមានសារៈសំខាន់?

១៨. នៅក្នុងកណ្ឌគម្ពីរ ទំនុកដំកើង ៣២:៥ ស្តេច ដាវីឌ បានអធិស្ឋាន ហើយលន់តួបាបរបស់ទ្រង់។ សូមសរសេរខគម្ពីរនេះបែបជាគំនិត និងពាក្យសម្តីរបស់លោកអ្នកផ្ទាល់។

ការរស់នៅដែលមានជ័យជម្នះ បានគូសបង្ហាញជារូបភាពដូចខាងក្រោមនេះ៖

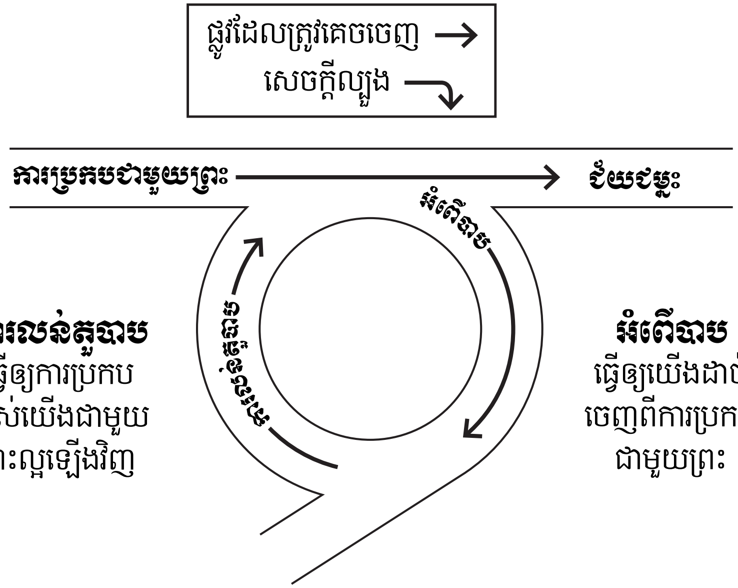

១៩. តើមានគោលការណ៍បែបណាខ្លះដែលអាចឲ្យលោកអ្នកគេចចេញពីការធ្លាក់ក្នុងសេចក្ដីល្បួង ហើយចាប់ផ្ដើមដើរនៅក្នុងជ័យជម្នះវិញ?

សុភាសិត ៤:១៣-១៥

យ៉ាកុប ៤:៧

ដើម្បីចុះចូលចំពោះព្រះជាម្ចាស់ លោកអ្នកដាច់ខាតមិនត្រូវធ្វើតាមចិត្តរបស់ខ្លួនឡើយ តែត្រូវធ្វើតាមបំណងព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់វិញ។

ដើម្បីតស៊ូនឹងអារក្ស លោកអ្នកដាច់ខាតត្រូវតែធ្វើតាមវិធីដែលនាំឲ្យមានជ័យជម្នះដែលព្រះជាម្ចាស់ប្រទានមក។

២០. សំណួរស្ដីអំពីបាប និងសេចក្ដីល្បួងទាំងប៉ុន្មាននេះ ប្រហែលជារំឭក លោកអ្នកពីជម្លោះប្រចាំថ្ងៃដែលលោកអ្នកបានឆ្លងកាត់។

ក) សូមរំឭកសំណួរទី១០ឡើងវិញ។ តើឫសគល់នៃបញ្ហានៅត្រង់ ចំណុចដែលលោកអ្នកបានកត់ទុកនោះគឺជាអ្វី?

ខ) តើសេចក្ដីល្បួងដែលនាំឲ្យលោកអ្នកមិនស្ដាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់ នៅត្រង់ចំណុចនោះកើតឡើងយ៉ាងដូចម្ដេច?

គ) តើមានវិធីណាខ្លះដែលលោកអ្នកអាចធ្វើតាម ដើម្បីកុំឲ្យ សេចក្ដីល្បួងមួយនោះកើតឡើងចំពោះលោកអ្នកទៀត?

«...ចូរដើរក្នុងព្រះវិញ្ញាណ នោះរាល់គ្នានឹងមិនបំពេញ សេចក្ដីប៉ងប្រាថ្នាខាងសាច់ឈាមទេ» (កាឡាទី ៥:១៦)។

សំណើខគម្ពីរមួយសម្រាប់ការសញ្ជឹងគិត និងការទន្ទេញចាំមាត់

១យ៉ូហាន ១:៩

បើយើងលន់តួបាបវិញ នោះទ្រង់មានព្រះហឫទ័យស្មោះត្រង់ ហើយសុចរិត ប្រយោជន៍នឹងអត់ទោសបាបឲ្យយើង ហើយនិងសំអាតយើងពីគ្រប់អំពើទុច្ចរិតទាំងអស់ផង

១យ៉ូហាន ១:៩

សៀវភៅកំណត់ហេតុរបស់ខ្ញុំ

ដើម្បីរក្សាទំនាក់ទំនងជាមួយនរណាម្នាក់ឲ្យបានយូរអង្វែង លោកអ្នកត្រូវតែមានការប្តេជ្ញាចិត្តឲ្យបានមុតមាំ។ វាមិនខុសគ្នាទៅនឹងការរក្សាទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះជាម្ចាស់នោះទេ ដែលទ្រង់គឺជាព្រះអាទិកររបស់លោកអ្នក ជាព្រះអម្ចាស់របស់លោកអ្នក និងជាអង្គដែលស្រឡាញ់ដល់ព្រលឹងរបស់លោកអ្នក។ ទ្រង់បានប្តេជ្ញាដ៏អស់កល្បចំពោះរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ ហើយទ្រង់បានដៅចំណាំការប្តេជ្ញានោះ តាមរយៈព័ន្ធកិច្ចរបស់ព្រះគ្រីស្ទ និងការចាក់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមកសណ្ឋិតលើរាស្ត្រទ្រង់។ ទ្រង់សម្រេចព្រះទ័យឲ្យយើងដើរតាមព្រះយេស៊ូវ និងផ្លូវរបស់ព្រះយេស៊ូវ។ សូមគិតទៅលើដំណើរជីវិតរបស់លោកអ្នកជាមួយនឹងព្រះជាម្ចាស់ ហើយបញ្ជាក់ពីកម្រិតនៃការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់លោកអ្នកក្នុងការដើរតាមទ្រង់ ការស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់ និង ការស្រឡាញ់ទ្រង់។

ចំណុចគួរចងចាំ

- ការស្តាប់បង្គាប់របស់លោកអ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់ គឺពឹងផ្អែកទៅលើការពិតដែលថា ទ្រង់ជាព្រះអាទិករ ជាព្រះអម្ចាស់ និងជាព្រះដែលស្រឡាញ់ព្រលឹងលោកអ្នក។ លោកអ្នកត្រូវតែស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់ដោយព្រោះទ្រង់គឺជាព្រះជាម្ចាស់។ ទ្រង់ស័ក្តិសមឲ្យយើងស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់ណាស់។

- ព្រះជាម្ចាស់បានបើកសម្តែងពីផ្លូវរបស់ទ្រង់តាមរយៈបទគម្ពីរ ហើយបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់គឺសុទ្ធតែល្អ។

- លោកអ្នកនឹងមានជីវិតដែលទុកចិត្ត ហើយស្តាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់ ដរាបណាលោកអ្នកធ្វើតាមវិធីនាំឲ្យមានជ័យជម្នះដែលព្រះជាម្ចាស់ប្រទានមក។

- ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏លោកអ្នកនៅតែប្រឈមមុខនឹងសេចក្តីល្បួង និងអំពើបាបដែរ។ អំពើបាបមិនអាចកាត់ផ្តាច់សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះជាម្ចាស់ចំពោះលោកអ្នកបានឡើយ ប៉ុន្តែវាបំផ្លាញការប្រាស្រ័យទាក់ទងរវាងលោកអ្នក និងព្រះជាម្ចាស់។ ការលន់តួបាបធ្វើឲ្យការប្រកបរបស់យើងជាមួយនឹងព្រះជាម្ចាស់ល្អឡើងវិញ។

ការចូលឲ្យបានស៊ីជម្រៅ

ព្រះយេស៊ូវលើកឡើងនូវទិដ្ឋភាពដ៏ជាក់ស្ដែងមួយស្ដីពីមនុស្សពីរប្រភេទដែលមាននៅក្នុងកណ្ឌគម្ពីរ ម៉ាថាយ ៧:២៤-២៧ គឺជាមនុស្សប៉ិនប្រយ័ត្ន និងមនុស្សឆ្វេសប្រហែស។ សូមអានអត្ថបទនេះ ហើយឆ្លើយសំណួរខាងក្រោម៖

	មនុស្សប៉ិនប្រយ័ត្ន	មនុស្ស ឆ្វេសប្រហែស
តើគាត់បានចាក់គ្រឹះផ្ទះគាត់នៅលើអ្វី?		
តើលោកអ្នកយល់ថា ការចាក់គ្រឹះនោះដំណាងឲ្យអ្វី?		
តើផ្ទះគាត់ប្រឈមមុខទៅនឹងអ្វី?		
តើមានហេតុការណ៍អ្វីកើតឡើងចំពោះផ្ទះរបស់គាត់?		
តើមនុស្សប្រភេទនេះបានឮព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែរឬទេ?		
តើគាត់បានឆ្លើយតបយ៉ាងដូចម្ដេចចំពោះព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់?		

តើលោកអ្នកគិតថា ព្រះជាម្ចាស់កំពុងតែបង្រៀនលោកអ្នកពីអ្វី តាមរយៈរឿង
នេះ ដែលទាក់ទងទៅនឹងការសាងជំនឿរបស់លោកអ្នក?

ជំពូកទី

២

ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ នៅក្នុងជីវិតលោកអ្នក

នៅក្នុងកណ្ឌគម្ពីរ ចោទិយកថា ៣២:៤៧ លោក ម៉ូសេ បានប្រកាសថាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់មានសារៈសំខាន់យ៉ាងខ្លាំងចំពោះអស់អ្នកដែលលោកបានដឹកនាំ៖ «នេះមិនមែនជាសេចក្ដីឥតប្រយោជន៍ដល់ឯងរាល់គ្នាទេ គឺជា**ជីវិត**ដល់ឯងរាល់គ្នាវិញ ហើយដោយសារសេចក្ដីនេះ នោះឯងរាល់គ្នានឹងបានជីវិតជាយូរអង្វែងតទៅ នៅក្នុងស្រុកដែលឯងរាល់គ្នា នឹងឆ្លងទន្លេយ័រដាន់ចូលទៅចាប់យកនោះ» (យើងបានប្រើអក្សរដិត ដើម្បីបង្ហាញពីពាក្យសំខាន់)។

កងទ័ពនៅក្នុងសមរភូមិពួកគេប្រើដាវទុកសម្រាប់ជាអាវុធវាយប្រហារ និងជាអាវុធការពារខ្លួន។ ដូចគ្នាផងដែរ ព្រះជាម្ចាស់ប្រទានអាវុធដ៏អស្ចារ្យដល់

លោកអ្នកទុកសម្រាប់ធ្វើសង្គ្រាមខាងឯវិញ្ញាណ ហើយអាវុធនោះគឺជា៖ “...ដាវរបស់ព្រះវិញ្ញាណ...គឺជាព្រះបន្ទូល” (អេភេសូរ ៦:១៧)។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប្រើព្រះបន្ទូលព្រះ ដើម្បីបំពេញព័ន្ធកិច្ចរបស់ព្រះជាម្ចាស់។

> “ *តម្រូវការពីរចម្បងៗក្នុងចំណោមអ្នកដែលមានការស្រេកឃ្លានខាងព្រលឹងវិញ្ញាណគឺ៖ ទីមួយ ការយល់ដឹងពីព្រះបន្ទូលពីព្រោះព្រះជាម្ចាស់មិនប្រទានសេចក្តីពិតក្រៅពីការនេះមកសង្គ្រោះយើងទេ។ ទីពីរ ការទទួលការបំភ្លឺពីព្រះវិញ្ញាណ ពីព្រោះក្រៅពីព្រះវិញ្ញាណ យើងមិនអាចយល់ព្រះបន្ទូលបានឡើយ។*
>
> លោក អេ. ដាប់ប៊ិលយូ. ថូហ្ស៊រ (A. W. Tozer)*

ព្រះបន្ទូលព្រះ គឺជាការសន្ទនារវាងព្រះជាម្ចាស់ជាមួយលោកអ្នក

គ្មានសៀវភៅណាផ្សេងទៀតដែលអស្ចារ្យជាងព្រះគម្ពីរទេ។ តាមពិត ព្រះគម្ពីរ គឺជាបណ្ណាល័យមួយដែលមានពេញដោយសៀវភៅហុកសិបប្រាំមួយក្បាល! អ្នកសរសេរព្រះគម្ពីរនេះគឺប្រហែលជាសែសិបនាក់ នៅទីកន្លែង និងពេលខុសៗគ្នា គឺជាអ្នកដែលមានអាជីពផ្សេងៗគ្នាដូចជាកសិករ អ្នកនេសាទ គ្រូបង្រៀន គ្រូពេទ្យ មន្ត្រីរាជការ និងព្រះមហាក្សត្រ។ ពួកគេបានសរសេរនៅក្នុងអំឡុងពេលប្រហែលជាង១,៥០០ឆ្នាំ ហើយមានបីភាសាខុសគ្នាដូចជា ហេព្រើរ អារាមិក និងក្រិក។ ពួកគេបានសរសេរនូវប្រធានបទ

* មកពី A. W. Tozer, *The Root of the Righteous* (Harrisburg, PA: Christian Publications, ឆ្នាំ១៩៥៥), ទំព័រ៣៧។

ផ្សេងជាច្រើន (ដូចជា ផ្នែកសាសនា រឿងប្រវត្តិសាស្ត្រ ច្បាប់ និងវិទ្យាសាស្ត្រ) ទៅតាមប្រភេទខុសៗគ្នាច្រើន (ដូចជាជីវប្រវត្តិ បទទំនាយ កំណាព្យ និងរឿងល្ខោន)។ ដោយសារព្រះគម្ពីរមានភាពទីទៃពីគ្នា នោះវាគឺជាការដ៏អស្ចារ្យដែលព្រះគម្ពីរប្រៀបបានទៅនឹង "ការរួមគ្នាមកតែមួយនៃអវយវៈមនុស្ស"។ មូលហេតុដែលព្រះគម្ពីរមានភាពស៊ីគ្នាគឺដោយសារព្រះគម្ពីរមានសាច់រឿងដ៏អស្ចារ្យតែមួយ និងមានតួឯកតែម្នាក់គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ការទាំងអស់នេះមិនអាចទៅរួចទេ បើសិនជាគ្មានអ្នកនិពន្ធដ៏អស្ចារ្យម្នាក់នោះ គឺព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរបស់ព្រះជាម្ចាស់។

១. តើកណ្ឌគម្ពីរ ២ធីម៉ូថេ ៣:១៦ មានចែងយ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ ពីព្រះគម្ពីរ? (សូមគូសរង្វង់លើអក្សរដែលជាចម្លើយត្រឹមត្រូវ)

ក) ចំណុចខ្លះៗនៃព្រះគម្ពីរ គឺបណ្តាលមកពីព្រះជាម្ចាស់។

ខ) គ្រប់ចំណុចទាំងអស់នៃព្រះគម្ពីរ គឺបណ្តាលមកពីព្រះជាម្ចាស់។

គ) ចំណុចណាដែលជាប់ទាក់ទងចំពោះលោកអ្នកផ្ទាល់នោះ គឺបណ្តាលមកពីព្រះជាម្ចាស់ហើយ។

យោងតាមខគម្ពីរខាងលើនេះ តើបទគម្ពីរមានអត្ថប្រយោជន៍យ៉ាងដូចម្តេចសម្រាប់ជីវិតរបស់យើង?

“ *ឃ្លាដែលថា “បណ្ដាលឲ្យតែង” បកប្រែមកពីពាក្យក្នុងភាសាក្រិកដែលមានន័យត្រង់ថា “ព្រះជាម្ចាស់ផ្លុំខ្យល់ដង្ហើម” ដូច្នោះ អត្ថន័យនេះមិនមែនមានន័យថា ព្រះជាម្ចាស់បានផ្លុំខ្យល់ដង្ហើមចូលទៅក្នុងអ្នកនិពន្ធនោះទេ ហើយក៏មិនមែនផ្លុំខ្យល់ដង្ហើមតាមរបៀបណាមួយទៅក្នុងបទគម្ពីរ ដើម្បីឲ្យមានលក្ខណៈពិសេសឡើយ ប៉ុន្តែចង់មានន័យថា អ្វីដែលមនុស្សបានសរសេរនោះ គឺព្រះជាម្ចាស់បានផ្លុំខ្យល់ដង្ហើមឲ្យចេញមក។ ការដែលព្រះជាម្ចាស់ផ្លុំខ្យល់ដង្ហើម មានន័យថា ទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលតាមរយៈមនុស្ស ហើយពួកគេ គឺជាអ្នកនាំព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។*

លោក ចន អ័រ. ដាប់ប៊ លយូ. ស្តត់ (John R. W. Stott)

២. តើព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់មកយ៉ាងដូចម្ដេច? (២ពេត្រុស ១:២០-២១)

ដូច្នេះ តើអ្នកណាជួយលោកអ្នកឲ្យយល់ព្រះគម្ពីរ? (១កូរិនថូស ២:១២-១៣)

ការមើលព្រះគម្ពីរត្រួសៗ (៦៦កណ្ឌ)

សញ្ញាចាស់ (៣៩កណ្ឌ)			ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កប់សញ្ញាថ្មីក្នុងសញ្ញាចាស់ ព្រះជាម្ចាស់បើកសម្ដែងសញ្ញាចាស់ក្នុងសញ្ញាថ្មី	សញ្ញាថ្មី (២៧កណ្ឌ)		
ប្រវត្តិសាស្ត្រ ១៧កណ្ឌ	**កំណាព្យ ៥កណ្ឌ**	**ទំនាយ ១៧កណ្ឌ**		**ប្រវត្តិសាស្ត្រ ៥កណ្ឌ**	**ការបង្រៀន ២១កណ្ឌ**	**ទំនាយ ១កណ្ឌ**
ច្បាប់ លោកុប្បត្តិ និក្ខមនំ លេវីវិន័យ ជនគណនា ចោទិយកថា **ប្រវត្តិសាស្ត្រ និងរដ្ឋាភិបាល** យ៉ូស្វេ ចៅហ្វាយ នាងរស់ ១,២សាំងយ៉ូអែល ១,២ពង្សាវតាក្សត្រ ១,២របាក្សត្រ អែសរ៉ា នេហេមា នាងអេសធើរ	យ៉ូប ទំនុកដំកើង សុភាសិត សាស្ដា បទចំរៀងសាឡូម៉ូន	**ហោរាធំ** អេសាយ យេរេមា បរិទេវ អេសេគាល ដានីយ៉ែល **ហោរាតូច** ហូសេ យ៉ូអែល អេម៉ុស អូបាឌា យ៉ូណាស មីកា ណាហ៊ុម ហាបាគុក សេផានា ហាកាយ សាការី ម៉ាឡាគី	រឿងរ៉ាវដែលកើតឡើងនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ គឺការរង់ចាំមើល ការយាងមកនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ រឿងរ៉ាវដែលកើតឡើងនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាថ្មីនិយាយពី ទៅលើកិច្ចការដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានបញ្ចប់ទៅហើយ គ្រា ៤០០ ឆ្នាំចន្លោះ កណ្ឌគម្ពីរសញ្ញាចាស់ និងសញ្ញាថ្មី	**ដំណឹងល្អ** ម៉ាថាយ ម៉ាកុស លូកា យ៉ូហាន **ពួកជំនុំដើមដំបូង** កិច្ចការ	**សំបុត្រសាវកប៉ុល** រ៉ូម ១,២កូរិនថូស កាឡាទី អេភេសូរ ភីលីព កូល៉ុស ១,២ថែស្សាឡូនីច ១,២ធីម៉ូថេ ទីតុស ភីលេម៉ូន **សំបុត្រទូទៅ** ហេព្រើរ យ៉ាកុប ១,២ពេត្រុស ១,២,៣យ៉ូហាន យូដាស	វិវរណៈ

ព្រះជាម្ចាស់បានប្រើមនុស្ស៤០នាក់ ខុសៗគ្នា និងរយៈពេលប្រហែល ១៥០០ឆ្នាំ (ប្រហែល ១៤០០ មុន.គ.ស-៩០ គ.ស) ក្នុងការសរសេរព្រះគម្ពីរ។

៣. តើខគម្ពីរខាងក្រោមនេះបានចែងពីព្រះបន្ទូលព្រះជាម្ចាស់យ៉ាងដូចម្តេច?

ម៉ាថាយ ២៤:៣៥

យ៉ូហាន ១៧:១៧

៤. តើលោកអ្នកយល់យ៉ាងដូចម្តេចចំពោះឃ្លាដែលថា "ព្រះបន្ទូលនៃព្រះនោះរស់នៅ"? (ហេព្រើរ ៤:១២)

៥. សូមពិនិត្យមើលកណ្ឌគម្ពីរ ទំនុកដំកើង ១៩:៧-១១ ដោយយកចិត្ត ទុកដាក់។ សូមប្រើតារាងខាងក្រោមនេះ ដើម្បីជួយលោកអ្នកស្វែងយល់ ពីខគម្ពីរនេះ។

ខគម្ពីរ	ឈ្មោះព្រះគម្ពីរ	លក្ខណសម្បត្តិនៃព្រះគម្ពីរ	អ្វីដែលព្រះគម្ពីរនឹងធ្វើសម្រាប់ខ្ញុំ
៧	ក្រឹត្យវិន័យ	គ្រប់លក្ខណ៍	កែព្រលឹងឡើងវិញ
	សេចក្តីបន្ទាល់	ជាពិត	ឲ្យមនុស្សមានប្រាជ្ញា
៨			
៩			
១០			
១១			

សូមគូសសញ្ញាគ្រីស (✓) លើគំនិតចេញពីព្រះគម្ពីរដែលប៉ះពាល់ចិត្តលោក អ្នកខ្លាំងជាងគេបំផុតឲ្យបាន២ឬ៣នៅក្នុងតារាងខាងលើនេះ។ បន្ទាប់មក សូមប្រាប់ពីហេតុផលថា ហេតុអ្វីបានជាវាសំខាន់សម្រាប់លោកអ្នក។

៦. ព្រះគម្ពីរ គឺប្រៀបបានទៅនឹង សំបុត្រស្នេហាមួយច្បាប់ដែលមក ពីព្រះជាម្ចាស់។ នៅក្នុងសំបុត្រ នោះព្រះជាម្ចាស់សម្តែងពីបំណង ព្រះហឫទ័យទ្រង់ផ្ទាល់ និងពីផែនការ របស់ទ្រង់។ នៅពេលណាដែល លោកអ្នកអានព្រះគម្ពីរ សូមសួរខ្លួនឯងនូវសំណួរនេះ៖ តើអត្ថបទ ត្រង់នេះចែងពីលក្ខណៈ និងបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដូចម្តេចខ្លះ? សូមសាកល្បងធ្វើតាមចំណុចមួយនេះស្របពេលដែល លោកអ្នកអាន កណ្ឌគម្ពីរ ១ពេត្រុស ១:៣-៥។

> *នៅពេលដែលយើងទទួលស្គាល់ថា អាពាហ៍ពិពាហ៍រវាងព្រះជាម្ចាស់ និងមនុស្សលោកជាសាច់រឿងមួយដែលជាទូទៅមានក្នុងព្រះគម្ពីរ នោះនឹងផ្លាស់ប្តូររបៀបដែលយើងអានព្រះគម្ពីរ ថែមទាំងជួយឲ្យយើងយល់ និងមានបទពិសោធន៍ពីរឿងស្នេហានៃសេចក្តីសង្គ្រោះទៀតផង។*
>
> លោក អេស. ជេ. ហៀល (S. J. Hill)
> ដកស្រង់ចេញពីសៀវភៅ *Burning Desire*

របៀបដែលព្រះគម្ពីរអាចជួយលោកអ្នក

៧. សូមមើលខយោងខាងក្រោមនេះ បន្ទាប់មកសង្ខេបពីរបៀបខ្លះៗ ដែលព្រះគម្ពីរមានសារៈសំខាន់ចំពោះលោកអ្នកក្នុងនាមជាអ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូវម្នាក់។

យ៉ូហាន ៥:៣៩

២ពេត្រុស ១:៤

១យ៉ូហាន ២:១

៨. យោងតាមខគម្ពីរខាងក្រោមនេះ តើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ប្រៀបបានទៅនឹងអ្វី? តើតួនាទីនៃវត្ថុនីមួយៗគឺជាអ្វី?

ខគម្ពីរ	**វត្ថុ**	**តួនាទី**
យេរេមា ២៣:២៩		
ម៉ាថាយ ៤:៤		
យ៉ាកុប ១:២៣-២៥		
ហេព្រើរ ៤:១២		

តើការប្រៀបធៀបខាងលើនេះ មួយណាដែលមានការជាប់ទាក់ទងជាមួយនឹងបទពិសោធន៍របស់លោកអ្នកខ្លាំងជាងគេ? សូមពន្យល់៖

ការក្លាយជាបុរស ឬស្ត្រីនៃព្រះបន្ទូល

៩. កណ្ឌគម្ពីរ ទំនុកដំកើង ១១៩ គឺជាជំពូកមួយដែលបញ្ជាក់ពីលក្ខណសម្បត្តិនៃព្រះបន្ទូលទ្រង់ដ៏សំខាន់មែនទែន។ ស្ទើរគ្រប់ទាំងខគម្ពីរនៅក្នុងកណ្ឌគម្ពីរ ទំនុកដំកើង ១១៩ មានចែងអំពីព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ និងអំពីការអនុវត្តតាមព្រះបន្ទូលប្រចាំថ្ងៃ។ សូមកត់ចំណាំពីឥរិយាបថ និងការប្រព្រឹត្តរបស់អ្នកនិពន្ធទំនុកដំកើងនេះ ដែលទាក់ទងនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ សូមចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងខ១១ រួចបំពេញក្នុងតារាងខាងក្រោមនេះ៖

ខគម្ពីរ	ឥរិយាបថ	ការប្រព្រឹត្ត
៩	ប្រព្រឹត្តតាមព្រះបន្ទូលនៃទ្រង់	រស់នៅក្នុងជីវិតបរិសុទ្ធ
១០	ស្វែងរកទ្រង់អស់ពីចិត្ត	អធិស្ឋាន “ឱសូមកុំឲ្យទូលបង្គំវង្វេងចេញ”
១១		
១២		
១៣		
១៤		
១៥		
១៦		

១០. យោងតាមកណ្ឌគម្ពីរ យ៉ូហាន ៨:៣១-៣២ តើអ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូវ ត្រូវមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

តើលោកអ្នកអាចពន្យល់ពាក្យទាំងនេះទៅកាន់អ្នកដទៃទៀតបាន ដោយរបៀបណា?

១១. សូមបំពេញនូវចន្លោះខាងក្រោមនេះតាមខនីមួយៗ៖

ខគម្ពីរ	ការប្រព្រឹត្ត	មូលហេតុ
ទំនុកដំកើង ៧៨:៥-៧		
កិច្ចការ ១៧:១១		
យ៉ាកុប ១:២២		
វិវរណៈ ១:៣		

១២. លោក អែសរ៉ា គឺជាមនុស្សគំរូដ៏ល្អម្នាក់ ដែលចេះទទួលខុសត្រូវចំពោះព្រះបន្ទូលព្រះជាម្ចាស់។ តើលោក អែសរ៉ា បានធ្វើអ្វីជាមួយនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់? (អែសរ៉ា ៧:១០)

ចូរកំណត់ចំណាំពីការប្រព្រឹត្តរបស់លោក អែសរ៉ា តាមលំដាប់លំដោយ។ គាត់បានអនុវត្តព្រះបន្ទូលព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងជីវិតរបស់គាត់មុននឹងគាត់បង្រៀនដល់អ្នកដទៃទៀត។ តាមការយល់ឃើញរបស់លោកអ្នកសូមគិតទៅមើលថា ហេតុអ្វីបានជាការប្រព្រឹត្តតាមលំដាប់លំដោយរបស់គាត់មានសារៈសំខាន់?

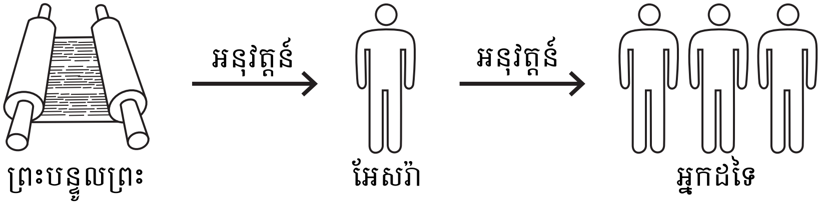

១៣. សូមសញ្ជឹងគិតទៅលើកណ្ឌគម្ពីរ កូល៉ុស ៣:១៦ ដោយយកចិត្តទុកដាក់។ តើមានជំហាននៃការអនុវត្តអ្វីខ្លះដែលលោកអ្នកអាចធ្វើបាន ដើម្បីអនុញ្ញាតឲ្យព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគ្រីស្ទបានតាំងនៅក្នុងជីវិតរបស់លោកអ្នកយ៉ាងមុតមាំនោះ? ឧទាហរណ៍៖ កត់ត្រាទុកពេលស្តាប់ការចែកចាយព្រះបន្ទូល និងសរសេរខគម្ពីរចងចាំ។

តើលោកអ្នកអាចយកវិធីសាស្ត្រមួយក្នុងចំណោមវិធីសាស្ត្រទាំងនេះមកអនុវត្តដោយរបៀបណាបាន នៅសប្តាហ៍ក្រោយ?

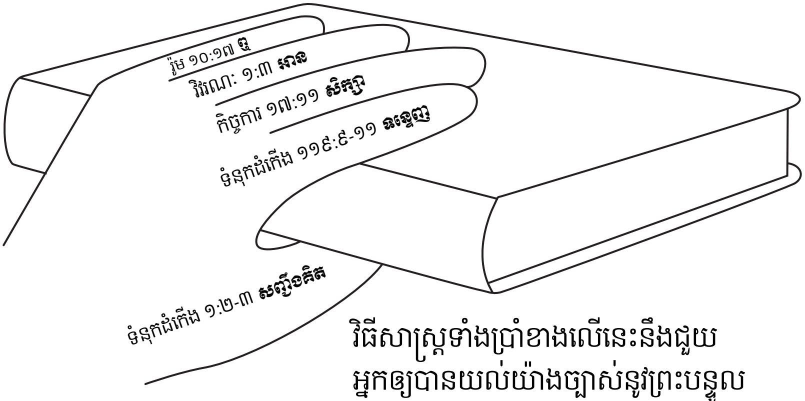

វិធីសាស្ត្រទាំងប្រាំខាងលើនេះនឹងជួយអ្នកឲ្យបានយល់យ៉ាងច្បាស់នូវព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។

សារៈសំខាន់នៃការសញ្ជឹងគិត

ការសញ្ជឹងគិតលើបទគម្ពីរ គឺជាការឆ្លុះបញ្ចាំងរួមជាមួយការអធិស្ឋានដើម្បីឲ្យលោកអ្នកអាចយល់ពីអត្ថន័យ ហើយនិងអនុវត្តតាមព្រះគម្ពីរ។ គោលបំណងនៃការសញ្ជឹងគិតរួមជាមួយការអធិស្ឋាននេះ គឺដើម្បីប្រព្រឹត្តតាមព្រះបន្ទូលប្រយោជន៍ឲ្យលោកអ្នកស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់កាន់តែស៊ីជម្រៅ ហើយឲ្យជីវិតរបស់លោកអ្នកស្របទៅតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់។

១៤. សូមឆ្លើយសំណួរខាងក្រោមនេះ ចេញពីកណ្ឌគម្ពីរ យ៉ូស្វេ ១:៨ ។

ក) តើលោកអ្នកគួរសញ្ជឹងគិតទៅលើអ្វី? (ក្នុងខនេះគេប្រើពាក្យថា “នឹកជញ្ជឹង” ដែលមានន័យដូចគ្នានឹងពាក្យ “សញ្ជឹងគិត”)

ខ) សូមពន្យល់ពីទំនាក់ទំនងរវាងការសញ្ជឹងគិត និងការអនុវត្ត។

គ) តើការសញ្ជឹងគិតមានលទ្ធផលអ្វីខ្លះ?

១៥. ការរៀនសួរនូវសំណួររបស់លោកអ្នកផ្ទាល់នឹងជួយឲ្យការសញ្ជឹងគិតលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់កាន់តែស៊ីជម្រៅ។ សូមសញ្ជឹងគិតលើកណ្ឌគម្ពីរ ទំនុកដំកើង ១ រួចសរសេរនូវអ្វីដែលលោកអ្នកយល់បាន។ ខាងក្រោមនេះគឺជាសំណួរមួយចំនួនដែលអាចជួយលោកអ្នកឲ្យចាប់ផ្ដើមយល់បាន៖

តើអ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូវមានលក្ខណៈដូចជាដើមឈើយ៉ាងដូចម្ដេច?

តើមនុស្សដែលព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ និងមនុស្សអាក្រក់មានភាពខុសគ្នាយ៉ាងណាទាក់ទងទៅនឹងទម្លាប់ ភាពនឹងធឹង និងអនាគតរបស់ពួកគេ?

តើមានគំនិតថ្មីៗអ្វីខ្លះចេញពីកណ្ឌគម្ពីរ ទំនុកដំកើងនេះ ដែលអាចជួយលោកអ្នកឲ្យមានទំនាក់ទំនងកាន់តែល្អជាមួយនឹងព្រះជាម្ចាស់?

សួរសំណួរផ្សេងទៀតតាមគំនិតរបស់លោកអ្នក៖

សូមគូររូបភាពសាមញ្ញមួយដែលពណ៌នាពីទំនាក់ទំនងរវាង ខ២ និង ខ៣ នៅក្នុងចន្លោះខាងក្រោមនេះ៖

១៦. សូមកត់សម្គាល់ទៅលើការឆ្លើយតបចេញពីចិត្តរបស់ហោរា យេរេមា នៅក្នុង កណ្ឌគម្ពីរ យេរេមា ១៥:១៦។ តើលោកអ្នកគិតថាចិត្តរបស់លោកអ្នកអាចឆ្លើយតបចំពោះព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់បានយ៉ាងដូចម្តេច?

សំណើខគម្ពីរមួយសម្រាប់ការ សញ្ជឹងគិត និងការទន្ទេញចាំមាត់

ទំនុកដំកើង ១១៩:៩-១១

មនុស្សកំលោះនឹងសំអាតផ្លូវដែលខ្លួនប្រព្រឹត្តដោយសារអ្វី គឺដោយប្រយ័ត្ននឹងប្រព្រឹត្តតាមព្រះបន្ទូលនៃទ្រង់ ទូលបង្គំបានស្វែងរកទ្រង់អស់ពីចិត្ត ឱសូមកុំឲ្យទូលបង្គំវង្វេងចេញពីសេចក្ដីបង្គាប់របស់ទ្រង់ឡើយ ទូលបង្គំបានកំណត់ចាំព្រះបន្ទូលទ្រង់ទុកនៅក្នុងចិត្ត ប្រយោជន៍កុំឲ្យទូលបង្គំធ្វើបាបនឹងទ្រង់ឡើយ

ទំនុកដំកើង ១១៩:៩-១១

សៀវភៅកំណត់ហេតុរបស់ខ្ញុំ

សូមអានកណ្ឌគម្ពីរ ទំនុកដំកើង ១៩:១-៦ រួចសញ្ជឹងគិតពីរបៀបដែលព្រះជាម្ចាស់សម្ដែងអង្គទ្រង់ផ្ទាល់មកកាន់យើងតាមរយៈធម្មជាតិ។ បន្ទាប់មកសូមអានកណ្ឌគម្ពីរ ទំនុកដំកើង ១៩:៧-១១ ហើយពិចារណាពីរបៀបដែលទ្រង់សម្ដែងមកយើងតាមរយៈបទគម្ពីរ។ នៅពេលដែលយើងស្ដាប់ភាសាគ្មានសំឡេងរបស់ព្រះជាម្ចាស់តាមរយៈធម្មជាតិ នោះយើងនឹងងាយស្រួលយល់បើយើងសួរខ្លួនឯងថា “តើលក្ខណៈរបស់ធម្មជាតិនេះកំពុងតែនិយាយខ្សឹបខ្សៀវអ្វីអំពីលក្ខណៈរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងលក្ខណៈរបស់ខ្ញុំ?”។ ឧទាហរណ៍៖ សូមពិចារណាទៅលើផ្កាដែលដុះនៅទីវាល និងសញ្ជឹងគិតលើកណ្ឌគម្ពីរ អេសាយ ៤០:៦-៨។ តើផ្កាកំពុងតែនិយាយខ្សឹបខ្សៀវអ្វីពីលក្ខណៈរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងលក្ខណៈរបស់ខ្ញុំ? សូមលោកអ្នកធ្វើតាមគំរូឧទាហរណ៍នេះតាមគំនិតផ្ទាល់ខ្លួនពីរឿងនៃជីវិតរបស់លោកអ្នកដូចជា ការសម្រាន្ត សំលៀកបំពាក់ ម្ហូបអាហារ និងផ្សេងៗ។

ចំណុចគួរចងចាំ

- ព្រះជាម្ចាស់ប្រាស្រ័យទាក់ទងមកមនុស្សតាមរយៈព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ គឺព្រះគម្ពីរ។
- ព្រះគម្ពីរ គឺជាសំបុត្រស្នេហាមួយច្បាប់ដែលមកពីព្រះវរបិតាផ្ញើទៅកាន់កូនស្ងួនភ្ងារបស់ទ្រង់ ទុកសម្រាប់អានដូចជាទ្រង់មានព្រះបន្ទូលពីអង្គទ្រង់ផ្ទាល់មកកាន់យើងដែរ។
- លោកអ្នកអាចស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់កាន់តែខ្លាំងឡើងៗ និងអាចយល់នូវបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់ចំពោះជីវិតរបស់លោកអ្នក ហើយក៏អាចរកឃើញថែមទៀតនូវសេចក្តីពិតអំពីការរស់នៅថ្វាយទ្រង់ តាមរយៈបទគម្ពីរផងដែរ។
- ព្រះជាម្ចាស់បានបញ្ជាដល់អ្នកជឿគ្រប់រូបថា ចូរឲ្យព្រះបន្ទូលនៃព្រះបានសណ្ឋិតនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នាជាបរិបូរណ៍ ដូច្នេះវាជាការចាំបាច់ណាស់ដែលលោកអ្នកត្រូវថ្វាយខ្លួនដល់ទ្រង់យ៉ាងអស់ពីចិត្ត ដើម្បីឲ្យព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់បានបំពេញនៅក្នុងជីវិតលោកអ្នក។
- ព្រះជាម្ចាស់សង្កត់ធ្ងន់ទៅលើការសញ្ជឹងគិតលើព្រះបន្ទូលទ្រង់ ពីព្រោះប្រសិទ្ធិភាពនៃការសញ្ជឹងគិត គឺនាំទៅរកការអនុវត្តផ្ទាល់ខ្លួន។

ការចូលឲ្យបានស៊ីជម្រៅ

ការអានព្រះគម្ពីរទាំងមូលតាមគម្រោងផែនការដ៏ជាក់លាក់ អាចនាំឲ្យយើងមានទស្សនៈទូទៅលើសារនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់បាន។ ប្រសិនបើលោកអ្នកមិនដែលអានព្រះគម្ពីរទាំងមូលទេ សូមអានព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីជាមុនសិន។ ការអានសញ្ញាថ្មីជាមុន នោះនឹងជួយលោកអ្នកឲ្យស្វែងយល់ពីព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់បាន។ បើលោកអ្នកមានការលំបាកក្នុងការយល់ព្រះគម្ពីរបកប្រែចាស់ លោកអ្នកអាចអានព្រះគម្ពីរជាភាសាខ្មែរបច្ចុប្បន្នក៏បាន។ សូមជ្រើសយកជំហានក្នុងការអានព្រះគម្ពីរទាំងមូលរៀងរាល់ថ្ងៃដែលសមស្របទៅនឹងពេលវេលារបស់លោកអ្នក។ សូមធ្វើតារាងសាមញ្ញមួយ ដើម្បីកត់ត្រាកណ្ឌគម្ពីរ និងជំពូកដែលលោកអ្នកបានអាន។

ប្រសិនបើលោកអ្នកអានព្រះគម្ពីរក្នុងមួយថ្ងៃត្រឹមតែដប់ប្រាំនាទីទៅម្ភៃនាទី (ដូចគ្នាទៅនឹងពេលវេលាដែលយើងអានកាសែត ឬក៏ការដែលយើងទៅឆែកមើលអ៊ីមែល) នោះលោកអ្នកអាចបញ្ចប់ព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីក្នុងរយៈពេលបីខែប៉ុណ្ណោះ! តើលោកអ្នកគិតថាអាចទៅរួចដែរឬទេ? ចូរព្យាយាមធ្វើឲ្យអស់ពីចិត្ត។

លើសពីនេះទៅទៀត ប្រសិនបើលោកអ្នកចំណាយពេលអានព្រះគម្ពីរដប់ប្រាំនាទីជារៀងរាល់ថ្ងៃ នោះលោកអ្នកអាចបញ្ចប់ព្រះគម្ពីរទាំងមូលក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំបាន។ ជាការល្អ ប្រសិនបើលោកអ្នកសម្រេចចិត្តថា លោកអ្នកនឹងអានព្រះគម្ពីរទាំងមូលជារៀងរាល់ឆ្នាំឲ្យបានបីឆ្នាំ ចុះហេតុអ្វីបានជាមិនអានឲ្យបានជារៀងរាល់ឆ្នាំអស់មួយជីវិតរបស់លោកអ្នកទៅ!

ជំពូកទី

៣

ការសន្ទនាជាមួយព្រះជាម្ចាស់

ការប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នា គឺជាការសំខាន់ណាស់ ចំពោះការរីកចម្រើននៃទំនាក់ទំនង រួមទាំងទំនាក់ទំនងរបស់យើងជាមួយនឹងព្រះជាម្ចាស់ផងដែរ។ ការអធិស្ឋាន គឺជារបៀបមួយដែលយើងអាចនិយាយ ហើយនិងស្តាប់ព្រះជាម្ចាស់។

> *«ព្រះវិញ្ញាណផ្សារភ្ជាប់យើងនឹងទ្រង់ក្នុងសេចក្តីអធិស្ឋានរបស់យើង ហើយបន្ថែមពាក្យទទូចអង្វររបស់ទ្រង់ មកក្នុងសេចក្តីអធិស្ឋានរបស់យើង។ យើងអាចមានភាពប៉ិនប្រសប់ក្នុងការអធិស្ឋាន និងស្វែងយល់ពីទស្សនៈនៃការអធិស្ឋាន ហើយយើងក៏អាចនឹងមានទំនុកចិត្តខ្លាំងបំផុតក្នុងសច្ចភាព និងសុពលភាពនៃសេចក្តីសន្យាទាក់ទិននឹងការអធិស្ឋានផងដែរ។ យើងអាចធ្វើការទាំងនេះយ៉ាងអស់ពីចិត្ត ប៉ុន្តែបើយើងព្រងើយកន្តើយនឹងតួនាទីរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នោះយើងនឹងបរាជ័យក្នុងការប្រើប្រាស់នូវគន្លឹះដ៏សំខាន់បំផុតក្នុងការអធិស្ឋាន»។*
>
> លោក ជេ. អស្វលដ៍ សេនឌ័រស៍ (J. Oswald Sanders)*

* មកពី *Spiritual Leadership* (Chicago: Moody Press, ឆ្នាំ១៩៦៧), ទំព័រ៧៩។

ការអធិស្ឋានគឺជាការស្តាប់ និងការនិយាយជាមួយព្រះជាម្ចាស់

១. កណ្ឌគម្ពីរ ហេព្រើរ ៤:១៥-១៦
បញ្ជាក់ថា ក្នុងនាមជាអ្នកជឿលើព្រះគ្រីស្ទ លោកអ្នកបានទទួលនូវឯកសិទ្ធិយ៉ាងពិសេសមួយ។ តើមានចំណុចណាខ្លះចេញពីខគម្ពីរទាំងនេះ ដែលលើកទឹកចិត្តលោកអ្នកក្នុងការចូលមកកាន់ព្រះជាម្ចាស់ដោយសេចក្តីអធិស្ឋាន?

២. ដោយសារព្រះជាម្ចាស់ គឺជាទីពឹងជ្រករបស់អស់អ្នកជឿ ដូច្នេះតើព្រះជាម្ចាស់បានមានបន្ទូលមកកាន់លោកអ្នកឲ្យធ្វើអ្វីខ្លះ? (ទំនុកដំកើង ១៨:២-៣)

តើលោកអ្នកមានអារម្មណ៍ថា លោកអ្នកត្រូវការទីពំនាក់ឬទេ? ហេតុអ្វីត្រូវការ ហើយហេតុអ្វីមិនត្រូវការ?

៣. ព្រះជាម្ចាស់គង់នៅសព្វទីកន្លែង (ទំនុកដំកើង ១៣៩:៧-១០) តើសេចក្តីពិតនេះអាចមានឥទ្ធិពលដល់ការអធិស្ឋានរបស់លោកអ្នកយ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ?

តើកណ្ឌគម្ពីរ ១ថែស្សាឡូនីច ៥:១៧ មានទំនាក់ទំនងយ៉ាងដូចម្តេចនឹងសេចក្តីពិតដែលថា ទ្រង់គង់នៅសព្វទីកន្លែង?

> *ជាទូទៅ ការអធិស្ឋានដ៏ល្អបំផុតមានសំឡេងដំងូរជាជាងពាក្យសម្តី។*
>
> លោក ចន ប៊ុនយាន់ (John Bunyan)

៤. តើអារម្មណ៍បែបណាខ្លះដែលលោកអ្នកអាចយកមកពិភាក្សាជាមួយព្រះជាម្ចាស់?

៥. នៅពេលដែលលោកអ្នកអធិស្ឋាន នោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នឹងជួយលោកអ្នកឲ្យដឹងពីអ្វីដែលត្រូវនិយាយ និងរបៀបដែលត្រូវនិយាយ (រ៉ូម ៨:២៦-២៧)។ តើការនេះលើកទឹកចិត្តលោកអ្នកយ៉ាងដូចម្ដេចខ្លះ?

៦. តើលោកអ្នកគួរមានឥរិយាបថបែបណា ពេលចូលមកកាន់ព្រះជាម្ចាស់?
ទំនុកដំកើង ២៧:៨

ទំនុកដំកើង ៤៦:១០

ទំនុកដំកើង ៦៣:១

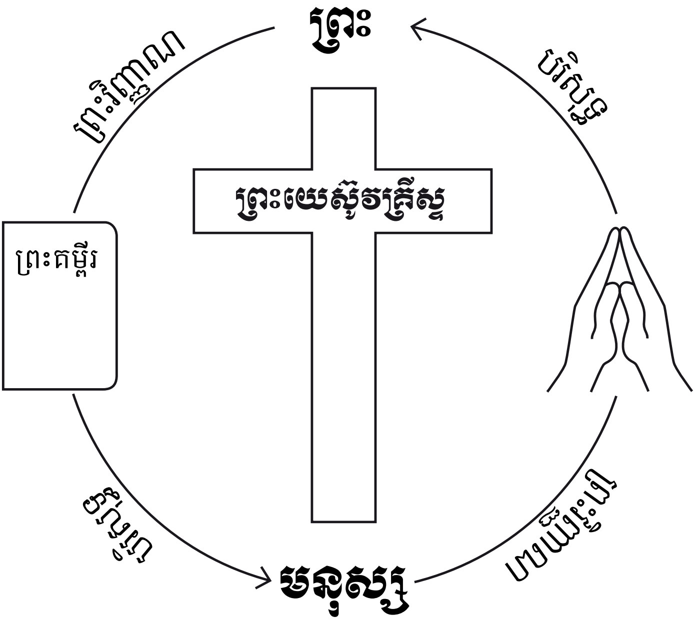

តើរូបខាងលើនេះបានបង្ហាញពីសេចក្ដីពិតអ្វីខ្លះ?

សារប្រយោជន៍នៃការអធិស្ឋាន

យើងជាអ្នកជឿគ្រប់រូបមានអភ័យឯកសិទ្ធិក្នុងការទូលទៅកាន់ព្រះជាម្ចាស់ពីគ្រប់កិច្ចការទាំងអស់។ យើងក៏ទទួលបានសារប្រយោជន៍ដ៏អស្ចារ្យដែលកើតចេញពីការប្រកបទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងព្រះជាម្ចាស់ផងដែរ។

៧. ប្រសិនបើលោកអ្នកអាចចំណាយពេលមួយម៉ោងជាមួយនឹងព្រះជាម្ចាស់ ហើយទូលពីអ្វីក៏បាន តើលោកអ្នកនឹងទូលទ្រង់ពីអ្វីខ្លះ? ហើយ តើលោកអ្នកនឹងសូមអ្វីខ្លះពីទ្រង់?

៨. ប្រភេទផ្សេងៗគ្នានៃការអធិស្ឋាន មានសារៈសំខាន់ណាស់ ក្នុងការបង្ហាញពីគំនិត និងអារម្មណ៍ដែលលោកអ្នកចង់ប្រាប់ទៅកាន់ព្រះជាម្ចាស់។ ចូរផ្គូផ្គងប្រភេទនៃការអធិស្ឋានដែលត្រូវគ្នាជាមួយនឹងខគម្ពីរនីមួយៗខាងក្រោម៖

សរសើរ (ព្រោះទ្រង់គឺជាព្រះជាម្ចាស់)	ទំនុកដំកើង ៣៨:១៨
អរព្រះគុណ (ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់)	ហេព្រើរ ១៣:១៥
លន់តួ	យ៉ាកុប ១:៥
អធិស្ឋានឲ្យអ្នកដទៃ	អេភេសូរ ៥:២០
អធិស្ឋានពីតម្រូវការផ្ទាល់ខ្លួន	១សាំយូអែល ១២:២៣

៩. សូមអានកណ្ឌគម្ពីរ យេរេមា ៣៣:៣ និង អេភេសូរ ៣:២០ ខគម្ពីរទាំងពីរនេះបញ្ជាក់ពីសេចក្ដីពិតដូចគ្នា តើសេចក្ដីពិតនោះគឺជាអ្វី?

១០. តើអ្នកនិពន្ធទំនុកដំកើង ៣៤ បានទទួលលទ្ធផលយ៉ាងដូចម្ដេចបន្ទាប់ពីគាត់អធិស្ឋានរួចមក? (ទំនុកដំកើង ៣៤:៤-៧)

១១. សាវ័ក ប៉ុល បានសរសេរនៅក្នុងកណ្ឌគម្ពីរ ភីលីព ៤:៦-៧ ស្ដីអំពីគន្លឹះដ៏អស្ចារ្យដែលអាចធ្វើឲ្យយើងចេញផុតពីសេចក្ដីថប់បារម្ភ។

ក) តើខគម្ពីរនេះបានបញ្ជាឲ្យលោកអ្នកធ្វើអ្វីខ្លះ?

ខ) តាមគំនិតរបស់លោកអ្នក ហេតុអ្វីបានជាព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ចាប់អារម្មណ៍លើគ្រប់ទាំងផ្នែកនៃជីវិតលោកអ្នក?

គ) តើព្រះជាម្ចាស់បានសន្យាអ្វីខ្លះ ហើយសេចក្ដីសន្យានោះអាចការពារលោកអ្នកបានយ៉ាងដូចម្ដេច?

ឃ) តើឥឡូវនេះលោកអ្នកអាចចាប់ផ្ដើមអនុវត្តសេចក្ដីពិតនេះក្នុងជីវិតលោកអ្នកតាមរបៀបណា?

លក្ខខណ្ឌនៃការអធិស្ឋាន

១២. តើមានលក្ខខណ្ឌនៃការអធិស្ឋានអ្វីខ្លះដែលលោកអ្នកអាចរកឃើញនៅក្នុងខគម្ពីរខាងក្រោមនេះ?

ទំនុកដំកើង ៦៦:១៨

ម៉ាថាយ ២១:២២

យ៉ូហាន ១៥:៧

យ៉ូហាន ១៦:២៤

យ៉ាកុប ៥:១៦

១យ៉ូហាន ៥:១៤-១៥

១៣. នៅពេលដែលយើងអធិស្ឋាន ទោះបីជាយើងបានបំពេញតាមគ្រប់លក្ខខណ្ឌក៏ដោយ ក៏មានពេលខ្លះព្រះជាម្ចាស់ហាក់បីដូចជាមិនបានឆ្លើយតបទៅនឹងសេចក្ដីអធិស្ឋានរបស់យើងសោះ។ សូមចងចាំថាចម្លើយ «ទេ» «ព្រម» និង «សូមរង់ចាំ» សុទ្ធតែជាចម្លើយទាំងអស់។ តើព្រះជាម្ចាស់ធ្លាប់បានឆ្លើយតបថា «ទេ» ទៅនឹងសំណូមពររបស់លោកអ្នក ហើយក្រោយមកលោកអ្នកក៏ទទួលស្គាល់ថា ចម្លើយ «ទេ» នោះ គឺជាចម្លើយដ៏ល្អចំពោះលោកអ្នកទៅវិញដែរឬទេ? សូមពន្យល់៖

> *បាវបម្រើស្មោះត្រង់ពួកគេស្គាល់ពីចម្លើយដែលទាក់ទងនឹងសេចក្តីអធិស្ឋាន ហើយពួកគេនៅតែតស៊ូក្នុងការអធិស្ឋាន ទោះបីពួកគេមិនទាន់បានទទួលចម្លើយក៏ដោយ។*
>
> លោក ម៉ខស៍ លូខាដូ (Max Lucado)

១៤. សូមពិចារណាពីលំនាំនៃសេចក្តីអធិស្ឋានរបស់ព្រះយេស៊ូវក្នុងកណ្ឌគម្ពីរម៉ាថាយ ៦:៩-១៣។

ក) តើសេចក្តីអធិស្ឋានចាប់ផ្តើមយ៉ាងដូចម្តេច? ហេតុអ្វីបានជាវាមានសារៈសំខាន់?

ខ) តើមានសំណូមពរណាខ្លះដែលផ្តោតសំខាន់ទៅលើព្រះជាម្ចាស់?

គ) តើមានសំណូមពរណាខ្លះដែលផ្តោតសំខាន់ទៅលើមនុស្ស?

ឃ) តើលំនាំនៃសេចក្តីអធិស្ឋាននេះអាចជួយលោកអ្នកអធិស្ឋានបានយ៉ាងដូចម្តេច?

> *ការអធិស្ឋាន គឺជាការទទូចចង់បានព្រះវត្តមានរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ជាការទទូចចង់បានការយល់ដឹងពីព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ដោយផ្ទាល់ ជាការទទូចចង់បានការស្គាល់ពីបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់ និង ជាការទទូចចង់បានសមត្ថភាពក្នុងការឮ ហើយស្ដាប់បង្គាប់ទ្រង់។*
>
> លោក ថូម៉ាស ម៉ើតុន (Thomas Merton)

តើលោកអ្នកអធិស្ឋានឲ្យនរណា?

១៥. តើសាវ័ក ប៉ុល មានបំណងចិត្តបែបណាចំពោះអស់អ្នកដែលពុំទាន់ស្គាល់ព្រះគ្រីស្ទនៅឡើយ? (រ៉ូម ១០:១)

តើគាត់បានធ្វើអ្វីខ្លះចំពោះបំណងចិត្តនោះ?

១៦. សូមអានកណ្ឌគម្ពីរ ១ធីម៉ូថេ ២:១-៤។ តើលោកអ្នកគួរអធិស្ឋានឲ្យក្រុមមនុស្សប្រភេទណាខ្លះ? ហេតុអ្វី?

១៧. តើព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យឲ្យលោកអ្នកអធិស្ឋានសូមអ្វី? (ម៉ាថាយ ៩:៣៧-៣៨)

ហេតុអ្វីបានជាលោកអ្នកយល់ថា ការនេះមានសារៈសំខាន់?

១៨. សូមអានកណ្ឌគម្ពីរ លូកា ៦:២៨។ តើមាននរណាម្នាក់ដែលលោកអ្នកស្គាល់ ហើយធ្លាប់ធ្វើទុក្ខបុកម្នេញមកលើលោកអ្នកដែរឬទេ? ឥឡូវនេះ សូមចំណាយពេលវេលាចូលទៅកាន់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយទូលទ្រង់ពីការទាំងនេះ បន្ទាប់មកទូលទ្រង់ពីការឆ្លើយតបរបស់លោកអ្នកចំពោះអ្នកនោះ។

១៩. សូមប្រើសេចក្តីអធិស្ឋានរបស់សាវ័ក ប៉ុល នៅក្នុងកណ្ឌគម្ពីរ អេភេសូរ ៣:១៤-២១ ទុកជាលំនាំ និងសូមសរសេរពីសំណូមពរអធិស្ឋានខ្លះៗ ដែលលោកអ្នកអាចអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកដទៃ និង សម្រាប់ខ្លួនឯងផ្ទាល់។

ផ្កាកបន្តិចដើម្បីអធិស្ឋាន

ព្រះជាម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំអធិស្ឋានសូមឲ្យភាពស្និទ្ធស្នាលរបស់ទូលបង្គំជាមួយព្រះអង្គមានការរីកចម្រើនឡើងដល់ទីបំផុតលើសពីការនឹកស្រមៃរបស់ទូលបង្គំ ហើយឲ្យបានពេញបរិបូរណ៍ក្នុងរយៈពេលដប់ពីរខែខាងមុខទៀត!

២០. តើលោកអ្នកធ្លាប់ប្រើតារាងក្នុងការអធិស្ឋាន ដើម្បីពិនិត្យមើលចម្លើយរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែរឬទេ? ការប្រើតារាងក្នុងការអធិស្ឋានអាចជួយរំឭកលោកអ្នកឲ្យអធិស្ឋាននូវអ្វីដែលលោកអ្នកងាយនឹងភ្លេច។ វាមានដូចជាៈ

- គ្រួសាររបស់លោកអ្នក
- មិត្រភក្តិ និងអ្នកដែលលោកអ្នកស្គាល់មិនសូវច្បាស់ដែលមិនទាន់ស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់
- គ្រូគង្វាល ក្រុមជំនុំ និងក្រុមសិក្សារបស់លោកអ្នក
- អ្នកជឿផ្សេងៗដែលលោកអ្នកស្គាល់
- អស់អ្នកដែលប្រឆាំងនឹងលោកអ្នក
- រាជរដ្ឋាភិបាល
- សេចក្តីត្រូវការផ្ទាល់ខ្លួន

២១. សូមសរសេរពីហេតុផលមួយចំនួនដែលលោកអ្នកបានសិក្សាចេញពីសៀវភៅ ***គម្រោងនៃការបង្កើតសិស្ស*** ដែលបញ្ជាក់ពីមូលហេតុដែលយើងត្រូវចំណាយពេលសញ្ជឹងគិតលើព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ និងប្រកបជាមួយទ្រង់ក្នុងការអធិស្ឋានជាប្រចាំថ្ងៃ។

សំណេរីខគម្ពីរមួយសម្រាប់ការ សញ្ជឹងគិត និងការទន្ទេញចាំមាត់

ហេព្រើរ ៤:១៦

ដូច្នេះ ត្រូវឲ្យយើងរាល់គ្នា មកដល់បល្ល័ង្កនៃព្រះគុណ ដោយក្លាហាន ដើម្បីនឹងទទួលសេចក្ដីមេត្តា ហើយរកបានព្រះគុណសំរាប់នឹងជួយដល់ពេលត្រូវការចុះ។

ហេព្រើរ ៤:១៦

សៀវភៅកំណត់ហេតុរបស់ខ្ញុំ

ការនិយាយទៅកាន់ព្រះជាម្ចាស់ គឺគ្រាន់តែជាផ្នែកមួយនៃការអធិស្ឋានតែប៉ុណ្ណោះ។ ហើយផ្នែកផ្សេងទៀតនោះ គឺជាការរៀនចំណាយពេលស្ងៀមស្ងាត់ក្នុងព្រះវត្តមានទ្រង់ ដើម្បីឲ្យលោកអ្នកអាចឮពីសេចក្តីដែលទ្រង់មានបន្ទូលមកកាន់ដួងចិត្តរបស់លោកអ្នក។ ខគម្ពីរខាងក្រោមនេះនឹងជួយឲ្យលោកអ្នកមានចិត្តស្ងប់។ ឥឡូវនេះ សូមចំណាយពេលបន្តិច ដើម្បីអធិស្ឋាន ហើយចូរបង្អង់បន្តិចនៅក្នុងព្រះវត្តមានរបស់ព្រះជាម្ចាស់...ចូរស្តាប់ និងអធិស្ឋានក្នុងពេលវេលានេះ។ បន្ទាប់មកសូមសរសេរពីបទពិសោធន៍ខ្លះៗដែលលោកអ្នកមានជាមួយព្រះជាម្ចាស់ក្នុងពេលវេលានោះ។

“ចូរបង្អង់សិន ឲ្យបានដឹងថា អញជាព្រះ...” (ទំនុកដំកើង ៤៦:១០)។

ឱព្រះយេហូវ៉ាអើយ ចិត្តទូលបង្គំមិនមែនឆ្មើងឆ្មៃ ហើយភ្នែកទូលបង្គំក៏មិនប្រកាន់យស ទូលបង្គំមិនយកចិត្តទុកដាក់ក្នុងការដ៏ធំ ឬក្នុងដំណើរដែលអស្ចារ្យហួសល្បត់ទូលបង្គំឡើយ ទូលបង្គំបានរំងាប់ ហើយព្រលួងព្រលឹងទូលបង្គំជាស្រេចដូចជាក្មេងដែលម្តាយបានផ្តាច់ដោះឲ្យ គឺដូចជាក្មេងដែលលែងដោះនៅជាមួយនឹងម្តាយ អើ ព្រលឹងនៅក្នុងខ្លួនទូលបង្គំ ប្រៀបដូចជាកូនដែលលែងដោះហើយ (ទំនុកដំកើង ១៣១:១-២)។

ចំណុចគួរចងចាំ

- ព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យនឹងការប្រកបរបស់លោកអ្នកជាមួយនឹងទ្រង់។ ហេតុដូច្នេះហើយបានជាទ្រង់ប្រទាននូវសេចក្ដីអធិស្ឋានទុកជាប្រយោជន៍ក្នុងការសន្ទនាផ្ទាល់ទៅកាន់ទ្រង់ និងការចម្រើនឡើងខាងឯភាពស្និទ្ធស្នាលជាមួយនឹងទ្រង់។
- ការអធិស្ឋានរំដោះយើងឲ្យចេញផុតពីសេចក្ដីភ័យខ្លាច និងទុក្ខព្រួយ។
- បទគម្ពីរផ្ដល់លំនាំ និងឧទាហរណ៍ជាច្រើនដែលជួយយើងក្នុងការអធិស្ឋាន។
- ការចំណាយពេលទៀងទាត់ជាមួយនឹងព្រះជាម្ចាស់ ដោយការបើកចំហចិត្ត និងការស្ដាប់ពីការដែលទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ដួងចិត្តលោកអ្នក គឺជារឿងដ៏សំខាន់ចំពោះការលូតលាស់ខាងឯវិញ្ញាណរបស់លោកអ្នក។

ការចូលឲ្យបានស៊ីជម្រៅ

នៅពេលខ្លះយើងមានការស្ទាក់ស្ទើរក្នុងការបើកចិត្តរបស់យើងចំពោះព្រះជាម្ចាស់ ដោយយើងភ័យខ្លាចថា ការគិត ឬក៏អារម្មណ៍មួយចំនួនរបស់យើងមិនស័ក្តិសមនឹងបង្ហាញចេញមកឡើយ។ ប៉ុន្តែគ្រប់ទាំងអ្នកនិពន្ធនៃកណ្ឌគម្ពីរ ទំនុកដំកើង មិនបានស្ទាក់ស្ទើរក្នុងការបង្ហាញនូវអារម្មណ៍យ៉ាងជាក់លាក់របស់គេចំពោះព្រះជាម្ចាស់នោះឡើយ។ កណ្ឌគម្ពីរ ទំនុកដំកើងមានផ្ទុកទៅដោយសេចក្ដីអធិស្ឋានយ៉ាងឆេះឈ្ងួលជាច្រើន។ សេចក្ដីអធិស្ឋានខ្លះចាប់ផ្ដើមឡើងជាមួយបទចម្រៀង និងការសរសើរ។ សេចក្ដីអធិស្ឋានខ្លះទៀតចាប់ផ្ដើមឡើងដោយការបង្ហាញត្រង់ៗនូវទុក្ខលំបាក ព្រមទាំងការទទូចអង្វរតែម្ដង ប៉ុន្តែនៅចុងបញ្ចប់នៃសេចក្ដីអធិស្ឋានទាំងនេះក៏បានត្រឡប់ទៅជាការសរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ទៅវិញ។ យើងអាចមើលឃើញទាំងសំណួរ និងទំនុកចិត្តរបស់អ្នកនិពន្ធក្នុងអំឡុងពេលដែលគាត់គិតអំពីរឿងផ្សេងៗ និងការតយុទ្ធនៅចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ឧទាហរណ៍៖ សូមពិនិត្យមើលជំពូកមួយណាក៏បាននៅក្នុងកណ្ឌគម្ពីរ ទំនុកដំកើង ១០, ១៣, ៦៩ ឬ ១៤២។ តើការនេះអាចជួយឲ្យលោកអ្នកទទួលបានសេរីភាពយ៉ាងដូចម្ដេចខ្លះ នៅចំពោះព្រះជាម្ចាស់ពេលអធិស្ឋាន?

“ *ការស្រែកឡូឡាច្រងេងច្រងាង ភាពមានចិត្តឆេះឆួល និងមានភាពរំជើបរំជួល សេចក្តីក្រោធ ហើយនិងការអស់សង្ឃឹមដែលមានក្នុងកណ្ឌគម្ពីរ ទំនុកដំកើង ប្រហែលជានៅឆ្ងាយពីបទពិសោធន៍របស់យើងខាងឯសាសនា ដូច្នេះយើងមានការពិបាកក្នុងការជឿថា ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានកណ្ឌគម្ពីរ ទំនុកដំកើងមក ដើម្បីជួយបង្ហាញយើងពីរបៀបនៃការអធិស្ឋាន។ ការអធិស្ឋានទាំងនោះ ហាក់បីដូចជាសាហាវណាស់ វាមិនគួរយ៉ាងនេះសោះ!*

លោក ចន អែលឌ្រេចជ៍ (John Eldredge)
ដកស្រង់ចេញពីសៀវភៅ *The Journey of Desire*

ជំពូកទី

៤

ការប្រកបគ្នាជាមួយអ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូវ

ដូច្នេះ ខ្ញុំជាអ្នកជាប់គុកក្នុងព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំទូន្មានអ្នករាល់គ្នាថា ចូរឲ្យអ្នករាល់គ្នាដើរបែបគួរនឹងការងារ ដែលទ្រង់បានហៅមកធ្វើចុះ ព្រមទាំងមានចិត្តសុភាព ហើយស្លូតបូតគ្រប់ជំពូក ទាំងអត់ធ្មត់ ហើយទ្រាំទ្រគ្នាទៅវិញទៅមក ដោយស្រឡាញ់ ហើយខំប្រឹងរក្សាសេចក្តីរួបរួមគ្នារបស់ព្រះវិញ្ញាណ ដោយសេចក្តីមេត្រី ទុកជាចំណងផង មានរូបកាយតែ១ ហើយព្រះវិញ្ញាណតែ១ ដូចជាទ្រង់បានហៅអ្នករាល់គ្នាមក ក្នុងសេចក្តីសង្ឃឹមតែ១របស់ការងារអ្នករាល់គ្នាដែរ មានព្រះអម្ចាស់តែ១ សេចក្តីជំនឿតែ១ បុណ្យជ្រមុជតែ១ មានព្រះតែ១ គឺជាព្រះវរបិតានៃទាំងអស់ ដែលទ្រង់ខ្ពស់លើទាំងអស់ គង់នៅកណ្តាលទាំងអស់ ហើយសណ្ឋិតនៅក្នុងទាំងអស់ តែមានព្រះគុណផ្តល់មកយើងរាល់គ្នារៀងរាល់ខ្លួន តាមខ្នាតអំណោយទាននៃព្រះគ្រីស្ទ (អេភេសូរ ៤:១-៧)។

តើអ្វីទៅជាការប្រកបដែលយោងទៅតាមព្រះគម្ពីរ?

១. នៅក្នុងអត្ថបទព្រះបន្ទូលទំព័រមុន តើសាវ័ក ប៉ុល បានទូន្មានឲ្យយើងធ្វើអ្វីខ្លះ ក្នុងនាមយើងជាសមាជិកម្នាក់ក្នុងគ្រួសាររបស់ព្រះជាម្ចាស់?

តើគាត់បានព្រមានយើងមិនឲ្យធ្វើអ្វីខ្លះ?

តើមានអ្វីដែលចងភ្ជាប់យើងឲ្យមករួមគ្នាតែមួយ?

២. សូមអានកណ្ឌគម្ពីររ៉ូម ១២:១០-១៣។ ប្រសិនបើលោកអ្នកជាប់ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងសហគមន៍មួយដែលមានលក្ខណៈដូចនេះ តើវាមានប្រយោជន៍អ្វីដល់លោកអ្នក និងអ្នកដទៃទៀតយ៉ាងដូចម្ដេច?

៣. ពាក្យថា ការប្រកប ចេញមកពីពាក្យភាសាក្រិកថា “កូយណូនៀអ័រ” ដែលមានន័យថា “ការចែកចាយរួម” ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានពរមកលោកអ្នកគ្រប់បែបយ៉ាង ដើម្បីឲ្យលោកអ្នកចេះចែករំលែក។ នៅពេលដែលលោកអ្នកពិនិត្យមើលទៅលើខគម្ពីរក្នុងតារាងខាងក្រោមនេះ សូមប្ដេជ្ញាថា លោកអ្នកចង់ចែករំលែកពីអ្វីជាមួយអ្នកដទៃ ព្រមទាំងប្រាប់ពីរបៀបជាក់ស្ដែងមួយដែលលោកអ្នកនឹងចែករំលែកពីចំណុចនោះផង។

ខគម្ពីរ	របស់ដែលត្រូវចែកចាយ	វិធីក្នុងការចែកចាយ
១យ៉ូហាន ៤:១១, ២១		
កាឡាទី ៦:២		
កាឡាទី ៦:៦		
យ៉ាកុប ៥:១៦		

៤. សូមរំឭកពីពេលវេលាមួយដែលលោកអ្នកបានបដិសេធមនុស្សស្មោះត្រង់ម្នាក់ដែលចង់ជួយលោកអ្នកយ៉ាងពិតប្រាកដ។ តើអាកប្បកិរិយារបស់លោកអ្នកបានរារាំងបំណងចិត្តម្នាក់នោះក្នុងការជួយលោកអ្នកដែរឬទេ? បើដូច្នេះមែន ដោយរបៀបណា?

ការចែករំលែកមានការជាប់ទាក់ទងនឹងការផ្ដល់ឲ្យ និងការទទួលយក ហើយការទាំងពីរនេះ គឺជាផ្នែកនៃការប្រកបគ្នាដែលមានប្រយោជន៍។ តើចំណុចមួយណាដែលងាយស្រួលសម្រាប់លោកអ្នក៖ ការផ្ដល់ឲ្យ ឬក៏ការទទួលយក? សូមពន្យល់៖

> *សេចក្ដីស្រឡាញ់ធ្វើឲ្យលោកអ្នកគេចចេញពីការលាក់បំពួន។*
>
> លោកស្រី ហ្សូរ៉ា ណេល ហ័រស្ដុន (Zora Neale Hurston)

៥. ពួកអ្នកជឿប្រកបជាមួយគ្នាដោយសារព្រះជាម្ចាស់បានអត់ទោសបាបឲ្យពួកគេ។ ប្រាកដណាស់ ពួកគេបានទទួលការអត់ទោសពីព្រះជាម្ចាស់ ប៉ុន្តែពួកគេនៅតែជាមនុស្សធ្វើបាបនៅឡើយ។ អ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូវទាំងឡាយអាចចែកចាយពីជីវិតពួកគេយ៉ាងស្មោះត្រង់ និងពេញដោយក្តីស្រឡាញ់ដល់អ្នកដទៃទៀត។ លោកអ្នកមិនចាំបាច់ធ្វើពុតជាមនុស្សគ្រប់លក្ខណ៍នោះឡើយ។ នៅពេលដែលដឹងពីការពិតនេះហើយ តើលោកអ្នកត្រូវមានទំនួលខុសត្រូវយ៉ាងណាចំពោះបងប្អូនប្រុសស្រីដែលលោកអ្នកបានធ្វើឲ្យពួកគេអាក់អន់ស្រពន់ចិត្តនោះ? (ម៉ាថាយ ៥:២២-២៤) តើអ្វីជាទំនួលខុសត្រូវរបស់លោកអ្នកនៅពេលដែលបងប្អូនធ្វើបាបទាស់នឹងលោកអ្នក? (ម៉ាថាយ ១៨:១៥, ៣៥)

៦. សូមវិភាគពីឧទាហរណ៍ដែលបានលើកឡើងទាក់ទងនឹងការប្រកបគ្នាខាងក្រោមនេះ។ មានពួកអ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូវមួយចំនួនកំពុងអង្គុយក្នុងបន្ទប់មួយ ញ៉ាំកាហ្វេ និងនំ ហើយនាំគ្នាពិភាក្សាអំពីការប្រកួតពានរង្វាន់ជើងឯកកាលពីសប្តាហ៍មុនៗ។ ការសន្ទនារបស់ពួកគេ ក៏ឈានចូលទៅដល់ប្រធានបទមួយដែលនិយាយអំពី «សត្វចិញ្ចឹមដែលមានប្រយោជន៍ជាងគេ»។ បន្ទាប់មក មានម្នាក់ទៀតចាប់ផ្តើមនិយាយរឿងកំប្លែងដែលគាត់បានឮកាលពីពេលថ្មីៗនេះ។ ពួកគេទាំងអស់គ្នានោះមានភាពសប្បាយរីករាយជាមួយគ្នារួមជាមួយនឹងសំណើចយ៉ាងក្អាកក្អាយ ហើយបន្ទាប់មកពួកគេក៏ចាប់ផ្តើមនិយាយពីការព្យាករណ៍អាកាសធាតុសម្រាប់ថ្ងៃស្អែក។ ពេលជិតបែកគ្នា មានម្នាក់ចេញទៅមុនគេរួចគាត់និយាយឡើងថា «ការប្រកបគ្នារបស់គ្រីស្ទបរិស័ទយើងនៅថ្ងៃនេះ ពិតជាល្អមែនទែន!»

ក) តើនេះគឺជាការប្រកបគ្នាតាមព្រះគម្ពីរពិតប្រាកដឬទេ?

ខ) បើមែន ហេតុអ្វី? បើមិនមែន ហេតុអ្វី?

គ) តើការប្រកបគ្នាបែបនេះអាចមានការប្រសើរឡើងបានដែរឬទេ? បើមាន តើដោយរបៀបណា?

គោលបំណងនៃការប្រកបគ្នា

៧. ហេតុអ្វីបានជាការប្រកបគ្នាជាមួយនឹងអ្នកផ្សេងទៀតក្នុងគ្រួសាររបស់ព្រះជាម្ចាស់មានសារៈសំខាន់ម្ល៉េះ?

សុភាសិត ២៧:១៧

សាស្តា ៤:៩-១០

៨. តើគោលបំណងនៃការប្រជុំគ្នារបស់អ្នកជឿគឺជាអ្វី? (ហេព្រើរ១០:២៤-២៥)

៩. វិធីមួយដែលអាចជួយយើងក្នុងការសិក្សាខគម្ពីរ គឺយើងត្រូវស្វែងរកនូវ ខគម្ពីរផ្សេងៗដែលទាក់ទងគ្នាទៅនឹងខគម្ពីរខាងដើមដែលយើងកំពុងពិនិត្យពិភាក្សានោះ។ គេហៅខគម្ពីរផ្សេងៗនោះថា ខគម្ពីរយោង។ កណ្ឌគម្ពីរ ហេព្រើរ ៣:១៣ គឺជាខគម្ពីរយោងទៅនឹង កណ្ឌគម្ពីរ ហេព្រើរ ១០:២៤-២៥។ យោងតាមខគម្ពីរយោងទាំងនេះ ហេតុអ្វីបានជាការលើកទឹកចិត្តគ្នាទៅវិញទៅមកជារៀងរាល់ថ្ងៃមានសារៈសំខាន់ដូច្នេះ?

១០. តើហេតុអ្វីបានជាការប្រកបគ្នាមានសារៈសំខាន់ចំពោះលោកអ្នក? តើលោកអ្នកទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍មកពីការមានទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងអ្នកដើរ តាមព្រះយេស៊ូវផ្សេងៗទៀតយ៉ាងដូចម្ដេចខ្លះ?

រូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ

១១. នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ព្រះជាម្ចាស់បាន ប្រៀបធៀបរូបកាយមនុស្ស ដើម្បីពណ៌នាអំពីទំនាក់ទំនងរវាងអ្នកជឿទាំងឡាយនឹងព្រះគ្រីស្ទ។ តើនរណាជាក្បាល នៃរូបកាយនេះ? តើការនេះមានន័យយ៉ាងដូចម្ដេច? (កូល៉ុស ១:១៨-១៩)

សូមគិតអំពីអ្វីដែលនឹងកើតឡើង បើលោកអ្នកយកញញួរ មកវាយម្រាមដៃរបស់ខ្លួនឯង តើវានឹងប៉ះពាល់ដល់រូបកាយទាំងមូលរបស់លោកអ្នកយ៉ាងណា?

១២. អ្នកជឿគ្រប់រូបមានឱកាស និងទំនួលខុសត្រូវដ៏សំខាន់ផ្សេងៗគ្នាជាច្រើនក្នុងរូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ សូមអានកណ្ឌគម្ពីរ ១កូរិនថូស ១២:១៤-២៧។

ក) តើនរណាជាអ្នកផ្តល់មុខនាទីផ្សេងៗដល់អវយវៈនៃរូបកាយនេះ? (ខ១៨)

ខ) តើទ្រង់មានបំណងព្រះហឫទ័យយ៉ាងណាខ្លះ? (ខ២៤-២៦)

គ) តើអត្តចរិតបែបណាខ្លះដែលអាចនាំមកនូវភាពមិនចុះសម្រុងគ្នាក្នុងរូបកាយនេះ? (ខ១៥, ១៦, ២១)

ឃ) តើលោកអ្នកធ្លាប់បានតយុទ្ធជាមួយនឹងអារម្មណ៍ដែលថា ខ្លួនឯងប្រសើរជាងគេ ឬក៏ខ្លួនឯងអន់ជាងនរណាម្នាក់ផ្សេងទៀតនៅក្នុងរូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទដែលមានមុខងារខុសពីលោកអ្នកដែរឬទេ? បើមាន តើលោកអ្នកដោះស្រាយជាមួយនឹងអារម្មណ៍បែបនេះយ៉ាងដូចម្ដេចខ្លះ? (ខ ២០-២២)

១៣. អវយវៈរបស់រូបកាយទាំងមូលធ្វើការរួមគ្នាជាធ្លុងតែមួយ ប៉ុន្តែអវយវៈនីមួយៗមានតួនាទីផ្សេងៗពីគ្នា។ តើការសហការគ្នា និងភាពទីទៃពីគ្នាផ្ដល់នូវសុវត្ថិភាព និងការទុកចិត្តគ្នាទៅវិញទៅមកនៅក្នុងពួកជំនុំយ៉ាងដូចម្ដេច? សូមសង្ខេបចំណុចនេះឲ្យបានពីរ ឬបីប្រយោគ៖

១៤. យោងតាមកណ្ឌគម្ពីរ អេភេសូរ ៤:២-៣ តើមានអ្វីដែលនឹងរក្សាភាពរួបរួមគ្នាក្នុងរូបកាយព្រះគ្រីស្ទ?

ក្នុងនាមលោកអ្នកជាអ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូវម្នាក់ តើលោកអ្នកអាចអនុវត្តឲ្យមាន “ចិត្តសុភាព” (ការបកប្រែនៅក្នុងព្រះគម្ពីរដ៏វិសុទ្ធជាភាសាខ្មែរបច្ចុប្បន្នដាក់ថា “បន្ទាបខ្លួន”) បានយ៉ាងដូចម្ដេច?

១៥. សូមពិនិត្យមើលអាកប្បកិរិយាដែលលោកអ្នកប្រព្រឹត្តចំពោះអ្នកជឿដទៃទៀត។ តើមាននរណាម្នាក់ដែលលោកអ្នកមានការលំបាកក្នុងការទំនាក់ទំនងនៅក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់ដូចជា សមាជិកដទៃទៀតនៅក្នុងរូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែរឬទេ? ហេតុអ្វី?

តើលោកអ្នកមានវិធីបែបណា ដើម្បីនាំភាពចុះសម្រុងគ្នាឲ្យចូលមកក្នុងទំនាក់ទំនងរបស់លោកអ្នកជាមួយនឹងបុគ្គលរូបនោះ?

មើល ដែលបងប្អូននៅមូលជាមួយគ្នា ដោយចិត្តព្រមព្រៀងនោះជាការល្អ ហើយសមគួរយ៉ាងណាទៅ (ទំនុកដំកើង ១៣៣:១)។

ក្រុមជំនុំតាមតំបន់

១៦. តើកណ្ឌគម្ពីរ កិច្ចការ ២:៤២-៤៧ បាន លើកឡើងអំពីសកម្មភាពអ្វីខ្លះ នៅក្រុមជំនុំនៃទីក្រុងយេរូសាឡិម?

តើលោកអ្នកអាចបំពេញនូវចំណុចដែលនៅសល់ទាំងបីខាងក្រោមនេះចេញពីខគម្ពីរខាងលើដែលក្រុមជំនុំដំបូងផ្តោតសំខាន់ទៅលើនោះយ៉ាងណាដែរ?

១. ចិត្តសទ្ធា

២. ក្តីស្រឡាញ់

៣.

៤.

៥.

១៧. សូមអានកណ្ឌគម្ពីរ អេភេសូរ ៤:១១-១៦។

ក) តើនរណាជាអ្នកប្រោសប្រទានដល់ពួកបរិសុទ្ធ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចបំពេញព័ន្ធកិច្ច? (ខ១១)

ខ) តើគោលដៅសំខាន់ៗជាងគេបំផុតតាមព្រះគម្ពីរក្នុងសហគមន៍គ្រីស្ទបរិស័ទមានអ្វីខ្លះ? (ខ១៣-១៦)

គ) តើសព្វថ្ងៃនេះលោកអ្នកកំពុង «ធ្វើការជំនួយ» (ខ១២) មួយណា ដែលព្រះជាម្ចាស់កំពុងតែប្រើប្រាស់លោកអ្នក ដើម្បីស្អាង និងលើកទឹកចិត្តអ្នកផ្សេងៗទៀតនៅក្នុងរូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ?

១៨. សូមពិនិត្យមើលទៅលើកណ្ឌគម្ពីរ ១ពេត្រុស ៥:១-៩។ អត្ថបទនេះផ្តល់មកនូវសេចក្តីណែនាំដល់អ្នកដឹកនាំ និងសមាជិកនៃ «ហ្វូង» មួយ។ សូមបំពេញតារាងខាងក្រោមនេះ ដើម្បីពន្យល់ពីភាពផ្ទុយគ្នារវាងរបៀបដែលត្រឹមត្រូវ និងរបៀបដែលមិនត្រឹមត្រូវរបស់អ្នកដឹកនាំ។

ខគម្ពីរ	របៀបត្រឹមត្រូវ	របៀបមិនត្រឹមត្រូវ

តើអ្វីជាទំនួលខុសត្រូវរបស់លោកអ្នកចំពោះពួកចាស់ទុំខាងឯវិញ្ញាណ? (ខ៥)

១៩. សូមសញ្ជឹងគិតទៅលើកណ្ឌគម្ពីរ ១កូរិនថូស ៩:១១, ១៤ ស្ដីពីការផ្គត់ផ្គង់របស់យើងដល់អស់អ្នកដែលព្រះជាម្ចាស់បានជ្រើសតាំងឲ្យពួកគេធ្វើជាគ្រូអធិប្បាយ និងជាគ្រូបង្រៀននៅក្នុងគ្រួសាររបស់ព្រះជាម្ចាស់។

ក) តើលោកអ្នកបានទទួលសេចក្ដីបង្រៀនអ្វីខ្លះ?

ខ) តើបច្ចុប្បន្ននេះ លោកអ្នកបានថ្វាយទៅព្រះជាម្ចាស់វិញនូវចំណែកដែលទ្រង់បានប្រទានមកលោកអ្នកឬទេ?

គ) តើព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យឲ្យលោកអ្នកធ្វើអ្វី ចំពោះការអធិស្ឋាន និងជំនួយផ្នែកថវិកាសម្រាប់ផ្គត់ផ្គង់អ្នកដឹកនាំខាងឯវិញ្ញាណរបស់លោកអ្នក?

២០. នៅក្នុងកណ្ឌគម្ពីរ កូល៉ុស ៤:៣-៤ សាវ័ក ប៉ុល បានសូមឲ្យក្រុមជំនុំកូល៉ុសអធិស្ឋានសម្រាប់ព័ន្ធកិច្ចរបស់គាត់។

ក) សូមសរសេរពីសំណូមពររបស់សាវ័ក ប៉ុល ឡើងវិញតាមការយល់ឃើញរបស់លោកអ្នក។

ខ) សូមផ្អាកបន្តិចសិន ហើយសូមប្រើសំណូមពរនេះទុកជាគំរូ ដើម្បីអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជឿដទៃទៀត។ សូមសរសេរឈ្មោះអ្នកនោះនៅខាងក្រោមនេះ។

គ) តើការមួយដែលលោកអ្នកអាចធ្វើ ដើម្បីលើកទឹកចិត្តដល់អស់អ្នកដែលកំពុងតែជួយលោកអ្នកឲ្យដើរជាមួយព្រះគ្រីស្ទក្នុងអំឡុងសប្តាហ៍នេះគឺជាអ្វី?

“ គ្រីស្ទបរិស័ទម្នាក់ៗគួរតែជ្រើសរើសក្រុមជំនុំរបស់ខ្លួន ដោយសារគេយល់ឃើញថា ការភ្ជាប់ខ្លួនជាមួយក្រុមជំនុំនោះ ធ្វើឲ្យគេមានឱកាសចម្រើនខាងឯព្រលឹងវិញ្ញាណបានកាន់តែខ្លាំងឡើង ហើយគេនឹងបានបំពេញតាមតម្រូវការរបស់មនុស្សលោកយ៉ាងស្កប់ស្កល់ ហើយគេក៏នឹងមានឱកាសក្នុងការបម្រើអ្នកនៅជុំវិញខ្លួនគេយ៉ាងពេញទំហឹងផងដែរ។

លោក ប៊ីលី ហ្គ្រាម (Billy Graham)

សំណេរខគម្ពីរមួយសម្រាប់ការសញ្ជឹងគិត និងការទន្ទេញចាំមាត់

ហេព្រើរ ១០:២៤-២៥

ហើយត្រូវឲ្យយើងពិចារណាមើលគ្នាទៅវិញទៅមកដែរ ដើម្បីនឹងបណ្តាលឲ្យមានសេចក្តីស្រឡាញ់ ហើយឲ្យប្រព្រឹត្តការល្អផង ឥតលែងប្រជុំគ្នា ដូចជាអ្នកខ្លះធ្លាប់នោះឡើយ ត្រូវឲ្យកំឡាចិត្តគ្នាវិញ ឲ្យកាន់តែខ្លាំងឡើងផង តាមដែលឃើញថាថ្ងៃនោះជិតមកដល់ហើយ

ហេព្រើរ ១០:២៤-២៥

សៀវភៅកំណត់ហេតុរបស់ខ្ញុំ

សូមផ្អាកបន្តិច ដើម្បីគិតពីមនុស្សពីរឬបីនាក់ដែលព្រះជាម្ចាស់បានប្រើប្រាស់គេ ដើម្បីស្អាងលោកអ្នកឡើងក្នុងការដើរជាមួយព្រះគ្រីស្ទ។ សូមនឹកគិតទៅមើល ប្រសិនបើ គ្មានឥទ្ធិពលរបស់ពួកគេទេ តើលោកអ្នកអាចដើរជាមួយព្រះគ្រីស្ទបានល្អប៉ុណ្ណា។ សូមសរសេរកំណត់ហេតុរបស់លោកអ្នករួមជាមួយនឹងការអធិស្ឋាន ព្រមទាំងការអរព្រះគុណពីការដែលព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានព្រះគុណរបស់ទ្រង់តាមរយៈការប្រកបគ្នាជាមួយនឹងគេម្នាក់ៗខាងលើនេះ។ បន្ទាប់មក សូមសរសេរកំណត់ហេតុស្តីពីរបៀបដែលលោកអ្នកកំពុងតែជះឥទ្ធិពលលើអ្នកផ្សេងទៀតសម្រាប់ព្រះជាម្ចាស់នាពេលនេះ ឬក៏ឥទ្ធិពលដែលលោកអ្នកចង់មានលើពួកគេនាពេលអនាគត។

ចំណុចគួរចងចាំ

- ការប្រកបគ្នាដ៏ពិតប្រាកដ ឬក៏សហគមន៍ដែលរស់នៅស្របតាមព្រះគម្ពីរ គឺត្រូវឈរលើផ្នត់គំនិតនៃការទទួលយក និងការផ្ដល់ឲ្យគ្នាទៅវិញទៅមកនៃអ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូវ។ លោកអ្នកអាចចែកចាយរបស់ដែលព្រះជាម្ចាស់ប្រទានឲ្យលោកអ្នកដល់អ្នកផ្សេងទៀត ដូចជាការអត់ទោស ការផ្ដល់សេចក្ដីមេត្តាករុណា ទ្រព្យសម្បត្តិ សេចក្ដីស្រឡាញ់ ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ និងវត្ថុផ្សេងៗជាច្រើនទៀត។
- ព្រះជាម្ចាស់ប្រទានឲ្យមានការប្រកបគ្នា ដើម្បីឲ្យមានការលើកទឹកចិត្តគ្នាទៅវិញទៅមក និងជាប្រយោជន៍ឲ្យមានការរីកចម្រើនឡើង។
- ព្រះជាម្ចាស់មានព្រះហឫទ័យចង់ឲ្យអ្នកជឿគ្រប់រូបរស់នៅដោយមានការរួបរួមគ្នា និងចុះសម្រុងគ្នាទៅវិញទៅមក។ ទ្រង់ប្រើការប្រៀបធៀបរូបកាយទៅនឹងក្រុមជំនុំ ដើម្បីជួយឲ្យយើងយល់ពីរបៀបនៃទំនាក់ទំនងរបស់អ្នកជឿ។ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺជាសិរសានៃរូបកាយ ហើយរូបកាយនោះគឺជាអ្នកជឿគ្រប់រូប។ ការនេះបានផ្ដល់ឲ្យក្រុមជំនុំទាំងសុវត្ថិភាព និងភាពអាចពឹងពាក់បានទៅវិញទៅមក។
- អ្នកជឿទាំងអស់នៅលើពិភពលោក គឺជារូបកាយនៃព្រះគ្រីស្ទ ប៉ុន្តែលោកអ្នកត្រូវទទួលស្គាល់ថា ព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រះទ័យឲ្យលោកអ្នកមានទំនាក់ទំនងជាមួយក្រុមអ្នកជឿឲ្យបានជាក់លាក់ដែលជាផ្នែកតូចមួយនៃរូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យចង់ឲ្យផ្នែកតូចនីមួយៗនោះមាន ការបង្រៀន ការចែកចាយ ការថ្វាយបង្គំ និងការបម្រើ។ ទ្រង់បានប្រទានអ្នកដឹកនាំខាងឯវិញ្ញាណមក ដើម្បីជួយលោកអ្នកឲ្យបានពេញវ័យឡើងក្នុងព្រះគ្រីស្ទ និងឲ្យក្លាយជាអ្នកដែលមានឥទ្ធិពលក្នុងព័ន្ធកិច្ច។

ការចូលឲ្យបានស៊ីជម្រៅ

នៅជំនាន់របស់សាវ័ក ប៉ុល មានរឿងមួយដែលជាប់ទាក់ទងនឹងការប្រកបគ្នាក្នុងចំណោមពួកអ្នកជឿ គឺវប្បធម៌ដែលផ្ទុយគ្នារវាងសាសន៍យូដា និងសាសន៍ក្រិក។ នៅលើពិភពលោកយើងនេះជារឿយៗតែងតែកើតមាននូវបញ្ហាខាងវប្បធម៌ និងបញ្ហាខាងជាតិសាសន៍ ដែលកត្តាទាំងពីរនេះហើយ បានរាំងពួកអ្នកជឿគ្រប់រូបឲ្យថយចេញពីការចែករំលែកពីជីវិតរស់នៅរបស់ពួកគេរវាងគ្នានឹងគ្នា។ តើលោកអ្នកធ្លាប់មានបញ្ហាដែលទាក់ទងនឹងវប្បធម៌ និងជាតិសាសន៍ដែលផ្ទុយគ្នាដែរឬទេ? តើលោកអ្នកគួរធ្វើអ្វីខ្លះ ដើម្បីយកជ័យជម្នះលើបញ្ហាទាំងនេះប្រយោជន៍ឲ្យមានសេចក្ដីស្រឡាញ់ដែលខ្លាំងក្លាជាងមុន?

ជំពូកទី

៥

ការធ្វើបន្ទាល់

តើលោកអ្នកដែលធ្លាប់គិតថា ការធ្វើបន្ទាល់មិនមែនដូចជាអ្នកលក់ផលិតផល ឬក៏ជាអ្នកបញ្ចុះបញ្ចូល ប៉ុន្តែដូចជាអ្នកធ្វើមេអណ្ដើកទៅវិញដែរឬទេ? ចំណុចស្នូលនៃការធ្វើបន្ទាល់នោះគឺជាជំហាន និងជាអភ័យឯកសិទ្ធិដ៏ពិសេសមួយក្នុងការណែនាំកូនកំលោះ (ព្រះយេស៊ូវ) ដល់ម្នាក់ដែលយើងរំពឹងទុកថាអាចជាកូនក្រមុំ (អ្នកមិនជឿ)។ ព្រះយេស៊ូវពិតជាស្រឡាញ់មនុស្សគ្រប់រូប ហើយទ្រង់នឹងចែចង់ពួកគេ ដើម្បីឲ្យពួកគេចុះចូលចំពោះការលះបង់ និងសេចក្ដីស្រឡាញ់ដែលគ្មានទីបញ្ចប់របស់ទ្រង់។ ប្រសិនបើយើងមិនអើពើនឹងការចែចង់របស់ទ្រង់ ហើយព្យាយាមបង្កើតឲ្យមានសម្ព័ន្ធភាពទាំងបង្ខិតបង្ខំនោះ យើងនឹងបាត់បង់នូវស្នូលដ៏សំខាន់នៃជីវិតថ្មីដែលជីវិតថ្មីនោះមាននៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និងទាំងស្ថិតនៅជាមួយទ្រង់ផង*។

* មកពី Judy Gomoll, “Matchmaker! Matchmaker!” *Discipleship Journal*, លេខ៥៧, ២៨។

ឱកាស

១. សូមកត់សម្គាល់ពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវទៅកាន់បុរសដែលទ្រង់បានប្រោសឲ្យជាដែលមានចែងនៅក្នុងកណ្ឌគម្ពីរ ម៉ាកុស ៥:១៨-១៩។ តាមការយល់ឃើញរបស់លោកអ្នកសូមគិតទៅមើលថា ហេតុអ្វីបានជាព្រះយេស៊ូវផ្តល់សេចក្តីណែនាំទាំងនេះដល់គាត់? (១យ៉ូហាន ១:៣)

សូមសរសេរចុះពីកិច្ចការដែលព្រះជាម្ចាស់បានធ្វើសម្រាប់លោកអ្នក និងពីសេចក្តីមេត្តាករុណាដែលទ្រង់ធ្វើថ្មីៗនេះ។

> *ការធ្វើបន្ទាល់ គឺជាការសម្លឹងមើលព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវឲ្យច្បាស់ បន្ទាប់មកប្រាប់អ្នកផ្សេងទៀតអំពីអ្វីៗដែលលោកអ្នកបានមើលឃើញ។*

២. សូមពិនិត្យមើលកណ្ឌគម្ពីរ ២កូរិនថូស ៥:៩-១៤ ឲ្យបានម៉ត់ចត់។ នៅក្នុងខទាំងនេះ សាវ័ក ប៉ុល បានសរសេរនូវការជំរុញទឹកចិត្ត និងហេតុផលមួយចំនួន ដើម្បីធ្វើជាបន្ទាល់ពីព្រះគ្រីស្ទ។ សូមសរសេរចុះនូវការជំរុញទឹកចិត្ត និងហេតុផលដែលលោកអ្នករកឃើញក្នុងខគម្ពីរខាងក្រោមនេះ។

ខ៩

ខ១០

ខ១១

ខ១៤

៣. មានរបៀបពីរយ៉ាងក្នុងការធ្វើបន្ទាល់ដែលមានរៀបរាប់នៅក្នុងកណ្ឌគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។
របៀបទី១៖ ពួកសាវ័កបានចេញដំណើរ (ធម្មតាជាក្រុម) ឆ្លងកាត់តាមតំបន់ផ្សេងៗដែលមានវប្បធម៌ខុសៗគ្នា ហើយឆ្ពោះទៅកន្លែងដែលមិនមានមនុស្សណាម្នាក់ធ្លាប់ឮពីព្រះគ្រីស្ទទាល់តែសោះ។ តួយ៉ាងដូចជា ពួកគេបានចូលទៅកាន់ទីក្រុងធំសំខាន់ៗក្នុងនាមជាអ្នកក្រៅស្រុក បន្ទាប់មកពួកគេបានប្រកាសដំណឹងល្អយ៉ាងក្លៀវក្លា ហើយបានបណ្តុះបណ្តាលពួកអ្នកជឿថ្មីៗនោះឲ្យរឹងមាំនៅក្នុងជំនឿ រួចក៏បន្តដំណើរទៅមុខទៀត។ សូមអានកណ្ឌគម្ពីរ កូល៉ុស ៤:៣-៤ ទុកជាគំរូមួយនៃ ការប្រកាសដំណឹងល្អជារបៀប "ចល័ត"។ តើសាវ័ក ប៉ុលបានស្នើសុំឲ្យអ្នកជឿនៅទីក្រុង កូល៉ុស អធិស្ឋានសម្រាប់គាត់ និងក្រុមអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អរបស់គាត់ពីអ្វីខ្លះ?

៤. **របៀបទី២៖** ការធ្វើបន្ទាល់មានរៀបរាប់នៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាណថ្មី ដែលជាធម្មតាកើតមានក្រោយពេលក្រុមសាវ័កចាកចេញពីទីក្រុងនីមួយៗ។ ពួកសាវ័កបានដាក់ទំនុកចិត្តទៅលើអ្នកជឿតាមតំបន់ ដើម្បីឲ្យអ្នកទាំងនោះនាំដំណឹងល្អទៅកាន់ក្រុមគ្រួសារ សហគមន៍ និងតាមបណ្តាញការងារដែលមានទំនាក់ទំនងជាមួយគ្នា។

សូមអានកណ្ឌគម្ពីរ កូល៉ុស ៤:២, ៥-៦។ តើសាវ័ក ប៉ុល បានផ្តល់ដំបូន្មានបែបណាខ្លះដល់ពួកអ្នកជឿតាមតំបន់ ដើម្បីឲ្យដំណឹងល្អបានឈានមុខនៅទីកន្លែងដែលគេរស់នៅនោះ?

៥. តើលោកអ្នកមើលឃើញថា វិធីសាស្ត្រទាំងពីរខាងក្រោមនេះអាចមានប្រយោជន៍ក្នុងការធ្វើបន្ទាល់នៅកន្លែងណា និងតាមរបៀបណានាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ?

វិធីសាស្ត្រទី១ «ចល័ត» គឺជាវិធីសាស្ត្រដែលពួកសាវ័កប្រើប្រាស់៖

វិធីសាស្ត្រទី២ «តំបន់» គឺជាវិធីសាស្ត្រដែលអ្នកជឿតាមតំបន់ប្រើប្រាស់៖

> *ក្រុមជំនុំដើមដំបូងបានបំពេញមហាបេសកកម្មរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដោយការជជែកគ្នាលេងជាមួយមិត្រភក្តិ និងអ្នកដែលពួកគេទើបនឹងស្គាល់នៅតាមផ្ទះ ភោជនីយដ្ឋាន ពេលធ្វើដំណើរ និងនៅតាមផ្សារជាដើម។ គ្រប់ទីកន្លែងដែលពួកគេទៅ ពួកគេតែងតែនិយាយអំពីដំណឹងល្អ ហើយការនិយាយនោះ គឺជាទម្លាប់ធម្មតារបស់ពួកគេ។ ពួកគេជឿជាក់ទៅលើអ្វីដែលបាននិយាយចេញមកដោយគ្មានការបង្ខិតបង្ខំ ហើយពួកគេស្ម័គ្រចិត្តនិយាយចេញមក ទោះបីជាពួកគេមិនទទួលបានប្រាក់កម្រៃក៏ដោយ។*
>
> លោក មាយកូល ហ្គ្រីន (Michael Green)
> ដកស្រង់ចេញពីសៀវភៅ *Evangelism in the Early Church*

៦. នៅពេលដែលលោកអ្នកអានសម្រង់ពាក្យសម្ដីនៅខាងលើនេះទាក់ទងនឹងក្រុមជំនុំដំបូង សូមគិតពិចារណាពីបំណងព្រះហឫទ័យនៃសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់ព្រះជាម្ចាស់។ តើលោកអ្នកពេញចិត្តក្នុងការចូលរួមសហការយ៉ាងណាដែរ?

៧. អត្តចរិតរបស់យើងម្នាក់ៗមានឥទ្ធិពលយ៉ាងខ្លាំងក្នុងការធ្វើបន្ទាល់។ សូមពណ៌នាពីការប្រព្រឹត្តរបស់មនុស្ស និងហេតុផលនៃការប្រព្រឹត្តនោះ ចេញពីឧទាហរណ៍នីមួយៗខាងក្រោមនេះ៖

ពួកនាម៉ឺន (យ៉ូហាន ១២:៤២-៤៣)

សាវ័ក ប៉ុល (រ៉ូម ១:១៥-១៦)

តើចំណុចខុសគ្នាសំខាន់ៗ រវាងអត្តចរិតរបស់សាវ័ក ប៉ុល និងពួកនាម៉ឺនមានអ្វីខ្លះ?

តើលោកអ្នកអាចធ្វើបន្ទាល់ឲ្យមានប្រសិទ្ធភាពបានយ៉ាងដូចម្ដេច?

ការធ្វើបន្ទាល់ គឺមិនមែនគ្រាន់តែជាសកម្មភាពមួយប៉ុណ្ណោះទេ តែវាក៏ជារបៀបក្នុងការរស់នៅមួយផងដែរ។ អ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូវ មិនគ្រាន់តែចេញទៅធ្វើបន្ទាល់ប៉ុណ្ណោះនោះទេ តែពួកគេជាស្មរបន្ទាល់រួចទៅហើយ ទោះបីជាពួកគេស្ម័គ្រចិត្ត ឬមិនស្ម័គ្រចិត្តក៏ដោយ។

យើងអាចធ្វើបន្ទាល់ដល់មនុស្សដែលបាត់បង់យ៉ាងមានប្រសិទ្ធភាពបានលុះត្រាតែយើងចេះចែកចាយជំនឿរបស់យើងទៅមនុស្សដែលរស់នៅជុំវិញយើងឲ្យមានប្រសិទ្ធជាមុនសិន។ មនុស្សមួយចំនួនពួកគេមិនដែលអានព្រះគម្ពីរ និងចូលរួមថ្វាយបង្គំជាមួយក្រុមជំនុំឡើយ ដូច្នេះប្រសិនបើលោកអ្នកចង់ឲ្យពួកគេដឹងពីអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវអាចធ្វើសម្រាប់ពួកគេបាន នោះចូរឲ្យពួកគេឃើញនូវអ្វីដែលព្រះគ្រីស្ទបានធ្វើសម្រាប់លោកអ្នកជាមុនសិន។

ការធ្វើបន្ទាល់តាមរយៈសេចក្ដីស្រឡាញ់

៨. សូមពិចារណាលើលក្ខណសម្បត្តិ នៃសេចក្ដីស្រឡាញ់ដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងកណ្ឌគម្ពីរ ១កូរិនថូស ១៣:៤-៧។ ក្នុងចំណោមលក្ខណសម្បត្តិទាំងអស់នេះ សូមជ្រើសរើសយកលក្ខណៈបីដែលលោកអ្នកមានជាធម្មតា ក្នុងការព្យាយាមធ្វើជាស្មរបន្ទាល់ដ៏មានប្រសិទ្ធភាព។

៩. សូមអានកណ្ឌគម្ពីរ យ៉ូហាន ១៣:៣៤-៣៥។ សូមនឹកស្រមៃថា បើលោកអ្នកជាសាវ័កម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកសាវ័ករបស់ព្រះយេស៊ូវ ហើយទ្រង់ទើបតែបានបញ្ចប់ការថ្លែងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ រំពេចនោះតើមានអ្វីចូលទៅក្នុងគំនិតលោកអ្នក?

ហេតុអ្វីបានជាព្រះយេស៊ូវប្រទានបញ្ញត្តិនេះមក?

“ *ចូរផ្សាយដំណឹងល្អរាល់ពេលរាល់វេលា ហើយប្រសិនបើចាំបាច់សូមប្រើពាក្យសម្តីរបស់លោកអ្នកជាមួយផង។*

គេសន្មតថា នេះជាពាក្យសម្តីរបស់លោក សេនថ៍ ហ្វ្រេនស៊ីស មកពីភូមិ អះស៊ីសស៊ី នៃប្រទេស អ៊ីតាលី (Attributed to Saint Francis of Assisi)

ការធ្វើបន្ទាល់តាមរយៈជីវិតរស់នៅ

១០. តើលទ្ធផលដែលចេញពីទង្វើល្អរបស់លោកអ្នកអាចមានអ្វីខ្លះ? (ម៉ាថាយ ៥:១៦)

១១. ក្នុងនាមជាអ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូវម្នាក់ លោកអ្នកកំពុងតែធ្វើបន្ទាល់ពីព្រះគ្រីស្ទដល់អ្នកដទៃតាមរយៈជីវិតរស់នៅរបស់លោកអ្នក។ តើលោកអ្នកគិតថា ដោយសារតែទង្វើនៃជីវិតរស់នៅរបស់លោកអ្នកបណ្ដាលឲ្យអ្នកដែលមិនជឿគិតពីព្រះយេស៊ូវយ៉ាងដូចម្ដេច?

១២. តើសាវ័ក ប៉ុល មានមហិច្ឆតាយ៉ាងណាសម្រាប់អស់អ្នកដែលរស់នៅក្រុងថែស្សាឡូនីច? ហេតុអ្វី? (១ថែស្សាឡូនីច ៤:១១-១២)

តើលោកអ្នកមានមហិច្ឆតាយ៉ាងណាខ្លះ? ហេតុអ្វី?

> *លោកអ្នកកំពុងតែសរសេរដំណឹងល្អ មួយថ្ងៃមួយជំពូក តាមការប្រព្រឹត្ត និងពាក្យសម្ដីដែលលោកអ្នកនិយាយ។ អញ្ចឹងហើយ បានជាមនុស្សគ្រប់គ្នា នាំគ្នាអានពីអ្វីដែលលោកអ្នកសរសេរ មិនថាជាការពិត ឬក៏ជាការបំផ្លើសក៏ដោយ។ ចុះបើតាមយោបល់របស់លោកអ្នក តើអ្វីទៅជាដំណឹងល្អ?*
>
> មិនស្គាល់អ្នកនិពន្ធ

ការធ្វើបន្ទាល់តាមរយៈពាក្យសម្ដី

១៣. នៅពេលដែលលោកអ្នកគិតអំពីការធ្វើបន្ទាល់ដល់អ្នកដទៃ តើលោកអ្នកមានប្រតិកម្មយ៉ាងដូចម្ដេច? (សូមពិនិត្យមើលប្រយោគ ដែលបានផ្ដល់ជូន ឬក៏សរសេរប្រយោគដោយខ្លួនឯង)

__ ខ្ញុំជួបប្រទះនូវការលំបាកក្នុងការនិយាយ ពីអ្វីដែលមាននៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ។

__ ខ្ញុំមិននិយាយទេ ប្រសិនបើគ្មាននរណាម្នាក់សួរខ្ញុំ។

__ ខ្ញុំមានភាពងាយស្រួលក្នុងការនិយាយអំពីព្រះគ្រីស្ទទៅកាន់មិត្រភក្តិ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនហាននិយាយទៅកាន់មនុស្សដែលខ្ញុំមិនស្គាល់នោះទេ។

__ ខ្ញុំមានភាពងាយស្រួលក្នុងការនិយាយអំពីព្រះគ្រីស្ទទៅកាន់អ្នកដែលខ្ញុំមិនស្គាល់ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនហាននិយាយទៅកាន់មិត្រជិតស្និទ្ធរបស់ខ្ញុំទេ។

__ ជារឿយៗខ្ញុំតែងតែនិយាយអំពីព្រះគ្រីស្ទទៅកាន់អ្នកដទៃ ហើយខ្ញុំសប្បាយរីករាយក្នុងការធ្វើបែបនេះខ្លាំងណាស់។

តាមយោបល់លោកអ្នក បើសិនជាសាវ័ក ពេត្រុស ឆ្លើយនឹង
សំណួរខាងលើនេះ តើគាត់នឹងឆ្លើយយ៉ាងដូចម្តេច? (កិច្ចការ ៤:២០)

តើមានអ្វីរាំងលោកអ្នកខ្លាំងបំផុតពីការធ្វើបន្ទាល់ដោយផ្ទាល់មាត់
ជាមួយនឹងអ្នកដទៃទៀត?

១៤. តើការជំរុញចិត្ត និងការបង្រៀនអ្វីខ្លះដែលលោកអ្នកឃើញនៅក្នុងកណ្ឌគម្ពីរ
១ពេត្រុស ៣:១៥?

១៥. សាវ័ក ប៉ុល បានឲ្យដំបូន្មានសំខាន់ៗមួយចំនួនស្តីពីការធ្វើបន្ទាល់ពី
ព្រះគ្រីស្ទ ក្នុងកណ្ឌគម្ពីរ ១កូរិនថូស ២:៤-៥។ សូមសរសេរខគម្ពីរទាំងនេះ
ឡើងវិញតាម គំនិតរបស់លោកអ្នក។

១៦. សូម្បីតែមនុស្សខ្វាក់ពីកំណើតម្នាក់ដែលព្រះយេស៊ូវបានប្រោសឲ្យជា ហើយដែលគាត់មិនបានរៀនសូត្រខាងទេវវិទ្យាទាល់តែសោះ ឬក៏រៀនបានបន្តិចបន្តួចក៏ដោយ ក៏គាត់នៅតែអាចនិយាយពីហេតុការណ៍ដែលកើតមានចំពោះគាត់ បានយ៉ាងសាមញ្ញ និងមានប្រសិទ្ធភាព។ តើគាត់បាននិយាយអ្វីខ្លះ? (យ៉ូហាន ៩:២៥)

ទោះបីជាលោកអ្នកមិនបានទទួលការរៀនសូត្រខាងទេវវិទ្យា បានទូលំទូលាយយ៉ាងណាក៏ដោយ តើលោកអ្នកអាចរៀបរាប់ពីបទពិសោធន៍របស់លោកអ្នកជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទដល់អ្នកដទៃទៀតបានយ៉ាងដូចម្តេចដែរ?

“ *ទង្វើល្អរបស់ខ្ញុំមិនគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីប្រាប់មនុស្សគ្រប់គ្នាពីការសុគតរំដោះបាប និងការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវ ឬក៏ប្រាប់ពីជំនឿរបស់ខ្ញុំថា ទ្រង់ជាព្រះជាម្ចាស់នោះទេ ពីព្រោះការធ្វើរបៀបនេះឲ្យតម្លៃខ្ញុំខ្ពស់ជាងទ្រង់ខ្លាំងណាស់។*

លោក សាំយូអែល ស៊ូម៉េយើរ (Samuel Shoemaker)
ដកស្រង់ចេញពីសៀវភៅ *Extraordinary Living for Ordinary Men*

រឿងរ៉ាវរបស់សាវ័កប៉ុល

១៧. យោងតាមកណ្ឌគម្ពីរ ១កូរិនថូស ១៥:១-៤ តើសារៈសំខាន់របស់ដំណឹងល្អគឺជាអ្វី?

១៨. សូមអានពីការធ្វើបន្ទាល់របស់សាវ័ក ប៉ុល ចំពោះស្ដេច អ័គ្រីប៉ា និង រាជវង្សានុវង្សរបស់ទ្រង់នៅក្នុងកណ្ឌគម្ពីរ កិច្ចការ ២៦:១-២៩ បន្ទាប់មក សូមឆ្លើយសំណួរខាងក្រោមនេះ៖

ក) តើសាវ័ក ប៉ុល បានចាប់ផ្ដើមនិយាយរឿងរបស់គាត់យ៉ាងដូចម្ដេច? (ខ២-៣)

ខ) តើអ្វីជាលក្ខណៈសម្គាល់ពីជីវប្រវត្តិរបស់គាត់? (ខ៤-៥, ៩-១១)

គ) តើមានអ្វីដែលធ្វើឲ្យសាវ័ក ប៉ុល បង្វែរទិសដៅនៃជីវិតរបស់គាត់? (ខ១២-១៥)

ឃ) តើសាវ័ក ប៉ុល បានពន្យល់ពីដំណឹងល្អយ៉ាងដូចម្តេច? (ខ២៣)

ង) តើសាវ័ក ប៉ុល បានទូលសួរទៅស្តេច អ័គ្រីប៉ា ពីអ្វី? ហេតុអ្វីបានជាសំណួរនេះមានសារៈសំខាន់? (ខ២៧)

រឿងរ៉ាវរបស់លោកអ្នក

ឥឡូវ លោកអ្នកបានឃើញពីរបៀបដែលសាវ័កប៉ុល ប្រាប់ពីរឿងរ៉ាវរបស់គាត់ហើយ ដូច្នេះ សូមរៀបរាប់ពីរឿងរ៉ាវរបស់លោកអ្នកតាមរបៀបរបស់គាត់ដែរ។ ការចែកចាយពីរបៀប និងហេតុផលដែលលោកអ្នកជឿទុកចិត្តព្រះគ្រីស្ទអាចជាវិធីមួយដ៏ល្អបំផុតក្នុងការធ្វើបន្ទាល់ពីព្រះគ្រីស្ទដល់អ្នកដទៃទៀត។ ការចែកចាយពីរឿងរ៉ាវរបស់លោកអ្នកមានប្រយោជន៍ណាស់ក្នុងការណែនាំសាច់ញាតិ និងមិត្រសម្លាញ់របស់លោកអ្នកឲ្យស្គាល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

នៅពេលលោកអ្នកចែកចាយពីរឿងរ៉ាវរបស់លោកអ្នកសូមៈ

- និយាយពីលោកអ្នកផ្ទាល់ កុំអធិប្បាយ។ ប្រាប់ពីអ្វីដែលព្រះគ្រីស្ទបានធ្វើសម្រាប់លោកអ្នក។ សូមប្រើពាក្យ “ខ្ញុំ” និង “របស់ខ្ញុំ” មិនមែន “អ្នក”។
- និយាយខ្លីៗ ហើយក្តោបយកតែចំណុចសំខាន់ៗនៃរឿងរ៉ាវដោយចំណាយពេល ៣ ឬ៤នាទីបានហើយ។
- យកព្រះគ្រីស្ទជាគោលនៃរឿងរ៉ាវរបស់លោកអ្នក។ ចំណុចដែលសំខាន់គឺលើកយកតែអ្វីដែលព្រះគ្រីស្ទបានប្រទានមកក្នុងជីវិតលោកអ្នក។
- សូមប្រើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ពេលដែលលោកអ្នកលើកយកខគម្ពីរខ្លះៗនៃបទគម្ពីរ នោះនឹងជួយឲ្យរឿងរ៉ាវរបស់លោកអ្នកកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាពឡើង។ ចូរចងចាំថា ព្រះបន្ទូលព្រះជាម្ចាស់គឺប្រៀបដូចជាដាវដែលមានមុខស្រួច។

របៀបរៀបចំរឿងរ៉ាវរបស់លោកអ្នក

សូមព្យាយាមសរសេរពីរឿងរ៉ាវរបស់លោកអ្នកដាក់នៅទំព័របន្ទាប់ ដូចដែលលោកអ្នកនឹងប្រាប់ទៅអ្នកមិនជឿណាម្នាក់។ សូមរៀបសាច់រឿងឲ្យបានច្បាស់លាស់ ដើម្បីឲ្យអស់អ្នកណាដែលបានឮហើយ គេអាចដឹងពីរបៀបទទួលព្រះគ្រីស្ទបាន។

សូមប្រាប់ពីជីវិតលោកអ្នក មុនពេលដែលលោកអ្នកជឿព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ បន្ទាប់មករៀបរាប់ពីការដែលលោកអ្នកបានប្រែចិត្តមកជឿទ្រង់ ហើយនៅចុងបញ្ចប់ សូមប្រាប់ពីគុណប្រយោជន៍ពីការស្គាល់ទ្រង់ ដូចជាការប្រោសលោះបាប ការធានានូវជីវិតអស់កល្ប និងតាមវិធីផ្សេងៗទៀតដែលព្រះជាម្ចាស់បានផ្លាស់ប្តូរជីវិត និងអាកប្បកិរិយារបស់លោកអ្នកផងដែរ។

ប្រសិនបើលោកអ្នកជាអ្នកជឿលើព្រះគ្រីស្ទច្រើនឆ្នាំកន្លងមកហើយ សូមប្រាកដក្នុងចិត្តថា រឿងរ៉ាវរបស់លោកអ្នកក៏មានរួមបញ្ចូលនូវព័ត៌មានថ្មីៗខ្លះស្តីអំពីឥទ្ធិពលជាបន្តបន្ទាប់របស់ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងជីវិតរបស់លោកអ្នក។

នៅពេលដែលលោកអ្នករៀបចំរឿងរ៉ាវ ចូរអធិស្ឋានសូមព្រះជាម្ចាស់ប្រទាននូវឱកាសខ្លះៗដល់លោកអ្នកក្នុងការចែកចាយពីរឿងរ៉ាវរបស់លោកអ្នកដល់អ្នកជិតខាង អ្នកនៅកន្លែងធ្វើការ ឬក៏អ្នកនៅតាមសាលារៀនជាដើម។

រឿងរ៉ាវរបស់ខ្ញុំ

មុនពេលខ្ញុំជឿព្រះគ្រីស្ទ៖

របៀបដែលខ្ញុំជឿព្រះគ្រីស្ទ៖

ចាប់តាំងពីខ្ញុំបានជឿព្រះគ្រីស្ទ៖

១៩. សូមសរសេរឈ្មោះមនុស្សមួយចំនួន (ដូចជា សមាជិកគ្រួសារ មិត្រភក្តិ អ្នកជិតខាង អ្នករួមការងារ និងខ្មាំងសត្រូវ) ដែលលោកអ្នកស្គាល់ ហើយពួកគេមិនទាន់បានស្គាល់ព្រះយេស៊ូវនៅឡើយ។ តើមានយុទ្ធសាស្រ្តដ៏ជាក់លាក់ណាមួយដែលលោកអ្នកអាចធ្វើដោយផ្ទាល់ ដើម្បីណែនាំពួកគាត់ម្នាក់ៗឲ្យស្គាល់ព្រះយេស៊ូវតាមរយៈការអធិស្ឋាន និងសេចក្តីស្រឡាញ់ តាមរយៈជីវិត និងពាក្យសម្តីរបស់លោកអ្នកនោះ?

ឈ្មោះ	យុទ្ធសាស្រ្ត

សរុបសេចក្តីមក សូមចងចាំថា លោកអ្នកគ្មានអំណាចក្នុងខ្លួន ដើម្បីធ្វើឲ្យអ្នកណាម្នាក់ជឿសេចក្តីពិតខាងវិញ្ញាណទេ។ មានតែព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប៉ុណ្ណោះដែលធ្វើឲ្យបុគ្គលរូបនោះស្គាល់ពីតម្រូវការរបស់គេក្នុងការទទួលជឿលើព្រះគ្រីស្ទ (យ៉ូហាន ១៦:៨)។ នៅពេលលោកអ្នកអធិស្ឋានសម្រាប់អស់អ្នកដែលលោកអ្នកមានបំណងប្រាប់ពីរឿងរ៉ាវរបស់ខ្លួននោះ ចូរទូលសូមព្រះជាម្ចាស់ប្រទានឲ្យអ្នកទាំងនោះទទួលស្គាល់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ និងសូមព្រះជាម្ចាស់ប្រទានឲ្យអ្នកទាំងនោះស្គាល់ពីតម្រូវការរបស់ពួកគេ ព្រមទាំងសូមព្រះជាម្ចាស់ប្រទានឲ្យលោកអ្នកមានកម្លាំងនៅពេលផ្សាយដំណឹងល្អ។

សំណេរីខគម្ពីរមួយសម្រាប់ការ សញ្ជឹងគិត និងការទន្ទេញចាំមាត់

១ពេត្រុស ៣:១៥

ចូរឲ្យតាំងព្រះគ្រីស្ទ ឡើង ជាបរិសុទ្ធ នៅក្នុងចិត្តអ្នករាល់គ្នា ទុកជាព្រះអម្ចាស់ចុះ ហើយឲ្យប្រុងប្រៀបជានិច្ច ដោយសុភាព ហើយកោតខ្លាច ដើម្បីនឹងតបឆ្លើយដល់អ្នកណាដែលសួរពីហេតុនៃសេចក្ដីសង្ឃឹមរបស់ អ្នករាល់គ្នា

១ពេត្រុស ៣:១៥

សៀវភៅកំណត់ហេតុរបស់ខ្ញុំ

សូមអានកណ្ឌគម្ពីរ ២កូរិនថូស ២:១៤-១៧។ សាវ័ក ប៉ុល បានប្រៀបធៀបការធ្វើបន្ទាល់ទៅនឹងក្លិនដ៏ក្រអូបឈ្ងុយឈ្ងប់ដ៏គួរឲ្យចាប់អារម្មណ៍មួយ។ តើបុគ្គលដែលបាននាំលោកអ្នកឲ្យដើរតាមព្រះគ្រីស្ទ នឹងមានចំណាប់អារម្មណ៍ ឬក៏ “ក្លិនក្រអូប” ដ៏វិសេសបែបណាដល់លោកអ្នក? សូមសរសេរកំណត់ហេតុខ្លះៗពីការនេះ។

បន្ទាប់មកទូលសូមព្រះជាម្ចាស់ ដើម្បីបង្ហាញឲ្យលោកអ្នកឃើញពីអ្វីដែលជាចំណាប់អារម្មណ៍ដ៏វិសេស ឬក៏ “ក្លិនក្រអូប” ស្ដីពីជីវិតរបស់លោកអ្នកដែលអាចមានឥទ្ធិពលដល់អ្នកដទៃផ្សេងទៀត ដើម្បីឲ្យពួកគេនោះអាចដើរតាមព្រះគ្រីស្ទបាន។ ដូចគ្នាផងដែរ សូមអនុញ្ញាតឲ្យទ្រង់សម្ដែងគ្រប់ការទាំងអស់ពីលោកអ្នក ដែលការទាំងនោះអាចនាំអ្នកដទៃទៀតប្រឆាំងនឹងព្រះគ្រីស្ទវិញ។ សូមសរសេរកំណត់ហេតុខ្លះៗពីការនេះផងដែរ។ ជាចុងបញ្ចប់សូមយាងព្រះវត្តមានរបស់ព្រះជាម្ចាស់ឲ្យមក ដើម្បីសាយក្លិនដ៏ក្រអូបឈ្ងុយឈ្ងប់របស់ព្រះគ្រីស្ទតាមរយៈលោកអ្នកដល់អ្នកដទៃផ្សេងទៀត។

ចំណុចគួរចងចាំ

- យោងតាមសេចក្ដីបង្រៀននៃបទគម្ពីរ យើងត្រូវតែធ្វើជាស្មរបន្ទាល់ពីអ្វីដែលយើងបានឃើញ បានឮ និងពីបទពិសោធន៍របស់យើងជាមួយព្រះគ្រីស្ទ។

- យើងគឺជាស្មរបន្ទាល់ តាមរយៈសកម្មភាពនៃសេចក្ដីស្រឡាញ់ តាមរយៈដំណើរជីវិត និងការនិយាយស្ដី នៅពេលដែលយើងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកផ្សេងៗទៀត។

- ដំណឹងល្អអាចរីកចម្រើនទៅមុខតាមរបៀបខុសៗគ្នាជាច្រើន។ ព្រះជាម្ចាស់ត្រាស់ហៅអ្នកខ្លះឲ្យធ្វើជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អចល័តដោយការផ្សាយដំណឹងល្អទៅវប្បធម៌ផ្សេងៗ។ យើងភាគច្រើនបានទទួលការត្រាស់ហៅពីព្រះជាម្ចាស់ឲ្យធ្វើបន្ទាល់ចេញពីបទពិសោធន៍របស់យើងជាមួយព្រះយេស៊ូវក្នុងចំណោមអ្នកដែលយើងរស់នៅ និងធ្វើការជាមួយគ្នារាល់ថ្ងៃ។

- ការធ្វើបន្ទាល់ដោយផ្ទាល់មាត់របស់សាវ័ក ប៉ុល បានផ្ដល់នូវគំរូមួយសម្រាប់ការធ្វើបន្ទាល់ផ្ទាល់មាត់ គឺការនិយាយប្រាប់ពីស្ថានភាពនៃជីវិតរបស់យើងមុនពេលយើងជឿព្រះគ្រីស្ទ ប្រាប់ពីរបៀបដែលយើងជឿព្រះគ្រីស្ទ និងប្រាប់ពីលក្ខណៈនៃជីវិតរបស់យើងដែលមានការផ្លាស់ប្ដូរចាប់តាំងពីបានជឿទ្រង់មក។

ការចូលឲ្យបានស៊ីជម្រៅ

សូមអានរឿងដ៏ជក់ចិត្តមួយទាក់ទងនឹងការចែកចាយដំណឹងល្អដ៏មានប្រសិទ្ធភាពរបស់ព្រះយេស៊ូវជាមួយនឹងស្ត្រីសាសន៍សាម៉ារីដែលទ្រង់បានជួបនៅអណ្ដូងទឹក (យ៉ូហាន ៤:៨-២៦)។ សូមសង្កេតមើលនូវអ្វីដែលទ្រង់ប៉ះពាល់ចិត្តនាងព្រមទាំងធ្វើឲ្យនាងទុកចិត្តទ្រង់។ បន្ទាប់មកសូមពិចារណាពីគោលការណ៍សំខាន់ដែលលោកអ្នកអាចដកស្រង់ចេញពីរឿងនេះ ដើម្បីឲ្យលោកអ្នកកាន់តែរឹងមាំឡើងនៅពេលប្រាប់រឿងរ៉ាវរបស់លោកអ្នក។

បទពិសោធន៍របស់ព្រះយេស៊ូវដកស្រង់ពីកណ្ឌគម្ពីរ យ៉ូហាន ៤:៨-២៦

ខគម្ពីរ	កិច្ចការដែលព្រះយេស៊ូវបានធ្វើ	កិច្ចការដែលលោកអ្នកអាចធ្វើនៅក្នុងការផ្សាយដំណឹងល្អ
៣-៦	មានបំណងព្រះហឫទ័យទំនាក់ទំនងជាមួយមនុស្សស្រប ពេលដែលទ្រង់ធ្វើដំណើរ។	ចេតនាក្នុងការមានទំនាក់ទំនងជាមួយមនុស្សទូទៅដែលមិនទាន់ស្គាល់ព្រះគ្រីស្ទ ខណៈពេលដែលលោកអ្នកកំពុងរស់នៅសព្វថ្ងៃ
៧-៨	បានដាក់នូវចំណាប់អារម្មណ៍សាមញ្ញមួយចំនួនតាមរយៈការនិយាយស្ដី	បង្កើតនូវមិត្តភាពដ៏ពិតប្រាកដទាក់ទងនឹងចំណាប់អារម្មណ៍ដូចគ្នា ចំណង់ចំណូលចិត្ត និងការផ្សារភ្ជាប់ផ្សេងៗ
៩-១៥	សួរសំណួរ ដើម្បីទទួលបាននូវចំណាប់អារម្មណ៍	ព្យាយាមស្គាល់ពួកគេ ដោយសួរនូវសំណួរល្អៗអំពីជីវិត និងអារម្មណ៍ពួកគេ ហើយសួរសំណួរបែបពិភាក្សា

៩-១៧	ពិភាក្សាដោយចិត្តសប្បុរសពេលនិយាយពីប្រធានបទធ្ងន់ធ្ងរ (ដូចជាការរួមដំណេក និងសាសនា)	ហាននិយាយអំពីប្រធានបទធ្ងន់ធ្ងរ ប៉ុន្តែនិយាយដោយការបន្ទាបខ្លួន និងពេញដោយចិត្តសប្បុរស មិនមែនថ្កោលទោសគេនោះទេ
១៦-១៩	ផ្តល់កិត្តិយសក្នុងពេលទំនាក់ទំនង	ក្នុងទំនាក់ទំនងរបស់លោកអ្នក កុំធ្វើអ្វីដែលមិនគួរសមទៅនឹងអ្នកផ្សេង
១៦-១៩	មានអាកប្បកិរិយាសមរម្យ និងសប្បុរស	កុំបន្ទោស ឬបង្វែរដោយហេតុថាលោកអ្នកមានចម្លើយសព្វគ្រប់ ឬក៏មានជីវិតគ្រប់លក្ខណ៍ តែត្រូវយល់ពីអារម្មណ៍នៃការឈឺចាប់របស់ពួកគេតាមដែលអាចធ្វើបាន
២០-២៦	យកចិត្តទុកដាក់លើទុក្ខធុរៈរបស់នាង ហើយស្គាល់ពីតម្រូវការដ៏ចាំបាច់របស់នាងផងដែរ	កុំបង្កឲ្យមានតែមានជម្លោះផ្សេងៗ
២៦	នាំការសន្ទនាឆ្ពោះទៅរកសេចក្តីបញ្ចប់ដោយមានភាពច្បាស់លាស់	លើកទឹកចិត្តពួកគេឲ្យសម្រេចចិត្ត

សៀវភៅសិក្សាព្រះគម្ពីរដ៏មានសារៈសំខាន់សម្រាប់អ្នកដើរតាមព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងសតវត្សទី២១

គបស១

ជីវិតរបស់លោកអ្នកនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ 978-0-9890481-0-1

លោកអ្នកនឹងរៀនចេះពីការទទួលសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះជាម្ចាស់ដែលមានចំពោះលោកអ្នក និងរបៀបយកព្រះគ្រីស្ទទុកជាគោលនៃជីវិត ព្រមទាំងការរស់នៅដោយអំណាចចេស្តារបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

គបស៣

ការដើរជាមួយព្រះគ្រីស្ទ 978-0-9890481-2-5

លោកអ្នកនឹងរៀនចេះពីចំណុចសំខាន់ៗប្រាំយ៉ាងតាមរយៈសៀវភៅសិក្សាព្រះគម្ពីរដ៏ងាយស្រួលយល់នេះ ដើម្បីឲ្យបានក្លាយជាសិស្សរបស់ព្រះគ្រីស្ទដ៏រឹងមាំ និងកាន់តែពេញវ័យឡើង។

គបស៤

អត្តចរិតរបស់អ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូវ 978-0-9890481-3-2

សៀវភៅដ៏ងាយស្រួលយល់នេះនឹងជួយឲ្យលោកអ្នកយកទៅអនុវត្តលើគុណសម្បត្តិ និងគុណតម្លៃនៃភាពជាសិស្សរបស់ព្រះគ្រីស្ទក្នុងការរស់នៅ។

គបស៥

មូលដ្ឋានគ្រឹះនៃជំនឿ 978-0-9890481-4-9

សៀវភៅនៃការសិក្សាព្រះគម្ពីរនេះនឹងជួយលោកអ្នកឲ្យយល់ពីព្រះជាម្ចាស់ ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងការតយុទ្ធខាងព្រលឹងវិញ្ញាណ ព្រមទាំងការយាងមកវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

គបស៦

ការរីកចម្រើនក្នុងភាពជាសិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវ 978-0-9890481-5-6

ការសិក្សាព្រះគម្ពីរពីសៀវភៅនេះនឹងផ្តល់នូវការយល់ដឹងដ៏ជ្រៅជ្រះ ព្រមទាំងការលើកទឹកចិត្ត ដើម្បីជួយឲ្យលោកអ្នកមានការលូតលាស់ក្នុងនាមជាសិស្សដ៏ពិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទតាមរយៈការចែកចាយព្រះពរដល់អ្នកដទៃដែលព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានមកលោកអ្នក។

គបស៧

សេចក្តីសង្ឃឹមរបស់យើងនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ 978-0-9890481-6-3

សៀវភៅនៃការសិក្សាកណ្ឌគម្ពីរ ១ថែស្សាឡូនីចនេះ នឹងផ្តល់ជាគំរូដល់លោកអ្នកក្នុងការសិក្សាកណ្ឌគម្ពីរផ្សេងទៀតក្នុងព្រះគម្ពីរ ហើយលោកអ្នកនឹងទទួលបានគោលការណ៍នៃការសិក្សាព្រះគម្ពីរដ៏មានឥទ្ធិពលដែលលោកអ្នកអាចប្រើប្រាស់បានពេញមួយជីវិត។

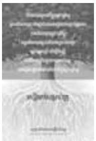

គបស **សៀវភៅសម្រាប់គ្រូ** 978-0-9890481-7-0

សៀវភៅនេះនឹងផ្តល់នូវការយល់ដឹងដ៏ជ្រៅជ្រះដល់គ្រូបង្រៀន និងព័ត៌មានផ្សេងៗដែលគ្រូបង្រៀនត្រូវដឹង ដើម្បីបង្រៀនពីចំណុចសំខាន់នៃភាពជាសិស្សដ៏ពិតជាមួយអ្នកផ្សេងទៀត ទោះបីជាត្រូវបង្រៀនម្នាក់ទល់ម្នាក់ ឬក៏បង្រៀនជាក្រុម។

NAVPRESS
Discipleship Inside Out®

ប្រសិនបើលោកអ្នកចង់ជាវសៀវភៅនេះ សូមចូលទៅកាន់គេហទំព័រ
For purchase information please visit
www.cambodianchristianresources.com/dfd